

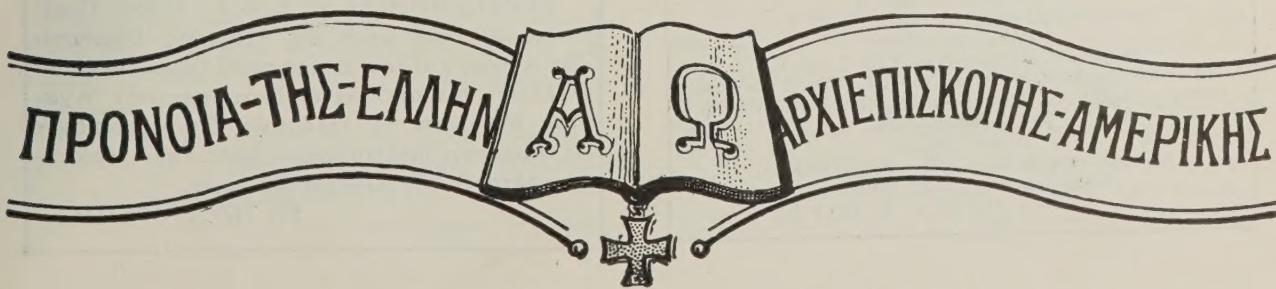
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΓΓΡΑΦΑΤΗΡΙΚΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ
ΙΣΤ' ΤΟΜΟΣ ΑΡΙΘΜ. 359
THE ORTHODOX OBSERVER
1 ΜΑΐΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ.

Ο Ιερ. Προϊστάμενος και τὸ Κατηχητικὸν Προσωπικὸν τῆς Κοινότητος 'Αγ. Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ,
Cedar Rapids, Iowa.

Τὸ Ἐνδιαφέρον τοῦ Προέδρου Truman διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ο λαοφιλής Πρόεδρος ήμων ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὸ σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαχθέντων 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τῶν ληστούμματοι ἀπηρθυνεῖ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς Κον Sam Rayburn, τὴν 19ην Ἀπριλίου, ἐπανῶν τὴν πρᾶξιν, προσεπιδηλῶν ὅτι ἡ φροντὶς τῆς ἐπισήμου Κυθερήσεως τῆς χώρας δὲν θὰ μειώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, μέχρις ὅτου ἀποδοθοῦν τὰ παιδιὰ εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ ἀποκατασταθῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ δικαιοσύνη ἡ προσθληθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπανθρώπων καὶ ἀπολιτίστων ἀπαγωγέων. Καταχωροῦμεν κατωτέρω τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας:

"I fully share the concern of the House of Representatives for the thousands of children removed from Greece to eastern Europe by the communist guerrilla forces, and I welcome the adoption of House Resolution 514 of March 22, 1950, calling for the speedy return of these children to their homes and homeland.

"The rights of children and parents to share the protection, comradeship and beneficial influence of a family home are fundamental and have been implicitly recognized, in the case of the Greek children, in two unanimous resolutions of the United Nations General Assembly. It is morally inadmissible that political considerations or technical difficulties should be allowed to stand in the way of the reunion of these children with their parents.

"The Executive Branch of the Government has been persistent in its endeavors to secure effective compliance with the United Nations resolutions in this case. These efforts will not be relaxed until the Greek children are back in their homes.

Βοηθεῖτε τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI. No. 359. — MAY 1, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ἐγκύκλιος τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀπριλίου 15, 1950

Ἄγαποι,

Εἶμεθα ἴδιαιτέρως εύτυχεῖς, διότι παρέχεται εἰς ὅλους ἡμᾶς ἡ εὐκαιρία νὰ ἐνισχύσωμεν ἐνεργῶς ἔνα θεάρεστον καὶ χριστιανικὸν ἔργον. Τὸ CHAPTER «ΕΡΜΗΣ» τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα ἐν Νέα Υόρκη, ἔσχε τὴν ἀξιέπαινον ἐμπνευσιν, ὅπως ὁργανώσῃ τὴν ἐσπέραν τῆς 14ης προσεχοῦ Μαΐου, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ASTOR Νέας Υόρκης, χορευτικὴν ἐσπερίδα, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Ἐίναι γνωστὸν τὸ μοναδικὸν Ἰδρυματαρχὸν Ἀμερικῆς, τὸ ὅποιον διατηρεῖται χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ ἀοκνὸν δρᾶσιν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος. Καὶ δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἔξαρωμεν πάλιν τὸ ἀξιόλογον ἔργον τοῦ Ἰδρύματος τούτου, εἰς τὸ ὅποιον εύρισκουν οἰκογενειακὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην ὑπὲρ τὰ ἔκατον (100) Ἑλληνόπουλα, μανθάνουν γράμματα, καὶ προετοιμάζονται νὰ ἔξελθουν χρηστοὶ πολῖται εἰς τὴν Κοινωνίαν. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆτε, τί θὰ ἔγινοντο ὅλα αὐτὰ τὰ ὄρφανά Ἑλληνόπουλα χωρὶς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν θαλπωρήν τοῦ Ἰδρύματος, διὰ νὰ ἐκτιμήσητε καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ τὸ χρέος ὅλων μας, ὅπως σπεύσωμεν πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

Θὰ ἡτο εὐχῆς ἔργον ὃν καὶ ἄλλαι CHAPTERS τῆς ΑΗΕΡΑ καὶ ἄλλαι Ὀργανώσεις καὶ Σωματεῖα ἐμπιοῦντο τὸ καλῶν παράδειγμα τοῦ «Ἐρμοῦ».

Εὐχαρίστως δύθεν κάμνομεν ἔκκλησιν πρὸς ἀπαντας τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνας Χριστιανούς, ὅπως ἐοηθήσουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των τοὺς ὁργανωτὰς τῆς χοροεσπερίδος τοῦ Τμήματος «Ἐρμῆς» τῆς Νέας Υόρκης. Ἡ χορευτικὴ ἐσπερίς, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν διὰ τὰ ὄρφανά μας, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν. Καὶ ή ἐπιτυχία τῆς θὰ είναι τιμὴ διὰ τὴν Ομογένειαν.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ο Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ακαδημίας τοῦ

Άγιου Βασιλείου

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Π αρακαλοῦνταί

ΟΣΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον νὰ βεβαιοῦνται πρῶτον ὃν ἡ συνδρομή των δὲν ἔχει λήξει, καὶ ὃν εύρισκωνται ἐν τάξει, νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως πρὸς διόρθωσιν τυχόντος λάθους.

Ἀπευθύνεσθε οὕτω :

ORTHODOX OBSERVER

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Εύλαβ. Ιερατ. Προστάτευονται, ὅπως, μετὰ τῆς Αἰτήσεως Ἐπισκοπῆς Ἀδείας καὶ τοῦ Ἐγγυητικοῦ Γάμου, συναποστέλλωσι πάντοτε καὶ τὸ Πιστοποιητικὸν Ἀγαμίας τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀφικομένων εἰς Ἀμερικὴν Μελλονύμφων, πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 359.

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

1 ΜΑΐΟΥ 1950

ΕΣΚΕΜΜΕΝΗ ΣΥΓΧΥΣΙΣ

Καθ' ἄ δημοσιεύει τὸ Δελτίον τοῦ Οίκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (Γενεύη, Ἀπρίλιος 12, 1950), ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας Μακαριώτατος Ἀλέξιος προσχεδιάζων στρατήγημα καὶ πάλιν προσκλήσεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὀρθοδόξων, φέρεται ὡς τονίζων τὰ ἀκόλουθα σχετικῶς πρὸς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης: «Εἶναι καθῆκον ἡμῶν τῶν ἀξιωματούχων τῆς Ἐκκλησίας καὶ γεγονός αὐταπόδεικτον ὁ ἀγῶν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Εἶναι καθῆκον μας τώρα νὰ διακηρύξωμεν δημοσίᾳ ὅτι τὰ διεθνῆ προσβλήματα δὲν δύνανται νὰ λυθοῦν διὰ καταστροφῆς τῆς ζωῆς ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων. Πρέπει νὰ ἔννοήσωμεν ὅτι κάθε ἀνθρώπινον ὅν, οἰσασδήποτε ἐθνικότητος, ἔχει δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν καὶ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτά. Ὁ ἀγῶν διὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶναι συνταυτισμένος μὲ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἔθνων, διὰ τὴν κατανίκησιν κάθε ἐγκληματικοῦ στοιχείου ἐκδηλουμένου εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἔθνων.»

Χωρὶς ἀμφιβολίαν, κάθε Χριστιανός, Κληρικός ἢ Λαϊκός θὰ συμφωνήσῃ. Διότι ἡ παγίωσις τῆς εἰρήνης ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ εἶναι τὸ κέντρον τῶν προσευχῶν ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Διὰ νὰ ἔνισχυθοῦν οἱ προσευχόμενοι Πιστοὶ εἰς τὰς δεήσεις τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, αἱ λειτουργικαὶ προσευχαὶ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας πάντοτε περικλείουν ὡς πρόσκλησιν καὶ ὡς ὑπόδειξιν θέματος πρὸς ἱκεσίαν τὸ «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ οὐμπαντος κόσμου». Εἶναι ἐπομένως συστατικὸν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς προσευχομένης Ἐκκλησίας μας ἡ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης σκέψις καὶ ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὸν ὅλων τῶν προσευχῶν τῶν Χριστιανῶν τῆς Εκκλησιῶν.

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μακαριώτατος κατανοεῖ πλήρως τὸ νόημα τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσευχῶν πάντων τῶν Χριστιανῶν, Ὀρθοδόξων καὶ μή. Ἀλλὰ εἶναι καὶ αὐτονόητον ὅτι πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι ἀξιωματούχοι δὲν ἀναμένουν νὰ ἴσουν τὰ διεθνῆ προσβλήματα λελυμένα δι' αἱματοχυσίας καὶ πολεμικῶν συρράξεων, ἀλλὰ διὰ συνενοήσεων καὶ συμφωνῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ δργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Καὶ ποιὸς ἔνσυνείδητος χριστιανὸς δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι πάντες οἱ ἀνθρωποί, οἰσασδήποτε ἐθνικότητος ἔχουν δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν; Ἐκείνοι ἀκριθῶς ποὺ διαστρέφουν τὸ νόημα τῶν δικαιωμάτων τῆς ζωῆς

εἶναι οἱ δπαδοὶ τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ. Κατ' αὐτοὺς δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν ἔχουν μόνον δοι ουμφωνοῦν μαζύ των. Οἱ ἄλλοι εἶναι ὑποψήφιοι δι' ἔξοντωσιν, δι' ἔξορίαν, διὰ τὸν ἐκ πείνης ἢ διὰ τὸν ἀμεσον θάνατον. Ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὅποιους ἐπομένως, θὰ ἔπειπε νὰ στραφῇ τὸ κήρυγμα τοῦ Μακαριώτατου εἶναι οἱ κυνθερνητικοὶ παράγοντες τῆς Πατρίδος του, οἱ ἀρνούμενοι δικαιώματα ζωῆς εἰς πάντα ἐκδηλούντα ἀσυμφωνίαν συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἀπόψεις των.

Καὶ εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ἀρχοντες τοῦ Κρεμλίνου δημιούν καὶ γράφουν δηνεκώς περὶ εἰρήνης, περὶ ἐλεύθερων ἐκλογῶν, περὶ αὐτοδιαθέσεως, περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ζωῆς, περὶ δημοκρατίας καὶ οὕτω καθ' ἔχης. Τὸ πείραμα ὅμως τοῦ Στρατηγού Γεωργίου Μάρσαλ κατὰ τὴν ἐν Μόσχα σύσκεψιν τῶν Τεσσάρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέδειξεν ὅτι οἱ τέως Σύμμαχοι δὲν ἔννοούν τὰς λέξεις δπως δ ὑπόλοιπος κόσμος. Ἐπὶ παραδείγματι Δημοκρατία κατ' αὐτοὺς εἶναι μόνον δο κομμουνισμός. Εἰρήνη δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ συμφωνία μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνισμοῦ. Δικαιώματα τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ αὐτά ποὺ διαγράφει ἡ πολιτικὴ τοῦ Κρεμλίνου. Ἐλεύθεραι ἐκλογαὶ δὲν εἶναι ἄλλαι παρὰ μόνον αἱ ἀναδεικνύουσαι τοὺς ἄνευ ἀντιπάλου Κομμουνιστάς ὑποψήφιους. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἄρων τούτων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν Νεομαρξιστῶν δὲν προδίδει ἐσκεμμένην σύγχυσιν ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ περιπλέξῃ εἰς τὸ δίκτυον τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας τούς ἀδαεῖς καὶ ἀπλοϊκούς;

Θύμα ἀρά γε τοιαύτης συγχύσεως ἔπεισεν ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας; «Ἐχοντες ὑπὸ δψει ωρισμένας ἐκδηλώσεις του τείνομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος πιέσεως, ἡ ὅποια καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν τὴν χρῆσιν τόσον τῆς δρολογίας δοσον καὶ δηλώσεις μαρτυρούσας τὴν γραμμήν τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς.

Ἄλλοιμονον ἄν ἥτο ἐλεύθερα ἐκδήλωσις ἡ διαμαρτυρία του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αθηνῶν Δαμασκηνὸν ὑπὲρ τῶν ληστοσυμμοριτῶν καταδίκων. Ἀλλοίμονον ἄν ἥτα τὴν ἀπελεύθερωσιν τῶν 28 χιλιάδων παιδιῶν τῆς Ἐλλάδος σιωπὴ καὶ ἀπραξία του ἥτο αὐτόβουλος. Ἀλλοίμονον ἄν δὲν ἀναγνωρίζῃ ὅτι χιλιάδες ἀνθρωπίνων ὑπάρχειν ζοῦν ὅπισθεν τῆς Σιδηρᾶς Αύλαίας εἰς ἀπεριγραπτον ἀθλιότητα,

άντιμετωπίζοντες μαρτύρια καὶ τὸν ἔξ ἀσιτίας θάνατον. Ἀλλοί μονον ἔὰν δὲν κατανοῇ τὴν ἀντίφασιν μεταξὺ τοῦ κηρύγματος περὶ δικαιωμάτων εἰς τὴν ζωὴν καὶ τῶν πράξεων ἑκείνων ποὺ ἀρνοῦνται εἰς δόσους διαφωνῶν μὲ αὐτοὺς τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς. Ἀλλοί μονον ἄν δὲν ἀναγνωρίζῃ ὅτι ἡ ὑπόστασις τῆς εἰρήνης σήμερον ἀπειλεῖται ὅχι ἐκ Δυσμῶν, ὡς διετύπωσε εἰς τὸ Πασχαλινὸν Πατριαρχικόν του διάγγελμα, ἀλλ᾽ ἔξ Ἀνατολῶν καὶ δὴ ἐκ Μόσχας.

Μόνον ὑπὸ τοιαύτην προϋπόθεσιν, τῆς ἐπιβολῆς δηλαδὴ τὴν δόποιαν ἔχασκοῦν οἱ κρατοῦντες ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου, δύναται ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξος συνείδησις νὰ εὕρῃ ἐλαφρυντικὰ ἀνοχῆς ἐνὸς Ὁρθοδόξου Ιεράρχου παρουσιάζοντος εἰς τὰς δηλώσεις καὶ ἐνεργείας του ἔκδηλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἔσκεψην τῆς συγχύσεως.

Καὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θεωρηθείσης θεθαίας, δύναται τις νὰ διατυπώσῃ κάλλιστα τὸ ἔρωτημα. Διατί ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας ἐδέχθη τὴν ἐπιβολὴν τῶν κρατοῦντων καὶ παρουσιάζει ἔσατὸν τόσον ἔξυπηρετικὸν τῶν ἀπόψεων των; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἔρωτημα τοῦτο δύναται νὰ περιλάβῃ δύο σημεῖα. Πρῶτον: Διότι συμφωνεῖ θεωρητικῶς μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν κρατοῦντων. Δεύτερον διότι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐπιβολῆς τῶν κρατοῦντων καὶ διὰ τῆς ἔξυπηρετήσεως τῶν ἀπόψεων των ἀποκτᾶ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συμποιμάνοντες μετ' αὐτοῦ τὴν Ἑκκλησίαν δικαιώματα καὶ δύναμιν καὶ ἀσφάλειαν.

Τὸ πρῶτον σημεῖον, καίτοι παραδεκτὸν ὑπὸ πολλῶν, ἀδυνατεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ συνείδησις νὰ δεχθῇ ὡς θέσθαιον. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμφωνήσῃ Χριστιανός, πιστεύων εἰς Θεόν, μετὰ ἀθέων, παραδεχομένων τὴν θρησκείαν ὡς δηλητήριον τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καὶ διακηρυττόντων ὅτι ἡ προσωπικὴ ἀνοχὴ θρησκευτικῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως σκοπὸν ἔχει νὰ ὑποτάξῃ τελείως τοὺς θρησκευτικούς πειρήνας τῆς χώρας ἢ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτοὺς διὰ σκοπούς προπαγανδιστικούς; Ἡ παραδοχὴ τοιαύτης ὑποθέσεως εἶναι τραγική. Διὰ τοῦτο καὶ τοιαύτη συμφωνία Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου Ἀρχηγοῦ μετὰ ἀθέων θὰ θεωρεῖτο καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπλουστέρου χριστιανοῦ ὡς ἀκατανότητος καὶ ἀπίστευτος.

Τὸ δεύτερον σημεῖον περικλείει πολλὰ στοιχεῖα πιθανότητος. Ἀπέκτησε πράγματι σχετικὴν δύναμιν ἡ Ποιμαίνουσα Ἑκκλησία ἐν Ρωσίᾳ. "Εχει δικαιώματα. "Εχει ίδρυματα. "Επέτυχε τὸ ἀνοιγμα Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ Ἀκαδημιῶν. "Επέτυχε τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ παραχωρήσεις αὐταὶ ἐδόθησαν ὅχι ἀπὸ φιλόθρησκα αἰσθήματα τῶν κρατοῦντων Κομμουνιστῶν ἀλλὰ χάριν τῆς ἔξυπηρετήσεως τῆς ἰδεολογίας αὐτῶν.

Εἰς δημοσιευθὲν ἄρθρον του πρὸ τετραμήνου εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐπιστήμη καὶ Ζωὴ» δ Ἀρχηγὸς τῆς ἀθεϊστικῆς προπαγάνδας κ. Μ. Ὁλέσιου δὲν ἐδίστασε νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς σκοποὺς παροχῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἰδοὺ τί γράφει: «Ἡ ἀντιθρη-

σκευτικὴ προπαγάνδα πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἐπιδεξίως. Οἱ δόμιληται πρέπει νὰ κατέχουν τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ νὰ κατανοοῦν τὰς διαθέσεις τοῦ θρησκεύοντος λαοῦ. Ἡ προπαγάνδα τοῦ ἀθεϊσμοῦ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἀνατολὴν ὅπου αἱ μᾶζαι ἀνήκουν εἰς τὸν Μωαμεθανισμὸν διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰς τὰς Δυτικὰς περιφερείας ὅπου ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀντιδραστικοῦ Κλήρου εἶναι ἀκόμη ὑπολογίσιμος. Θὰ ἥτο λάθος νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ θρησκεία ἡδη ἔξωρίσθη ἀπὸ τὴν χώραν. Ἡ θρησκευτικὴ προκατάληψις ἀκόμη ὑπάρχει. Ὁλίγοι μέσα εἰς τὸν λαόν μας πιστεύουν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἶναι ἐγκάθειρκοι τῶν θρησκευτικῶν δεισιδαιμονῶν καὶ προκαταλήψεων. Ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῆς νεολαίας ὑπάρχουν θρησκευτικαὶ ἀνατάσεις. Ὑπάρχουν παραδείγματα τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ πηγαίνουν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν νὰ ἐκτελέσουν θρησκευτικὰς ἀκολουθίας. Κομμουνισμὸς καὶ θρησκεία εἶναι κάτι τὸ ἀσυμβίθαστον καὶ ἀδιάλλακτον. Πρέπει αὐτὸν νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν. Διότι δὲν σπανίζει ἡ ἐπιθυμία συνδιαλαγῆς μετὰ τῆς θρησκείας. Μερικοὶ υἱοθέτησαν τάσιν μὴ Μαρξικήν, μὴ Κομματικήν, δικαιούσαν τὴν θρησκείαν λέγοντες ὅτι τώρα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ δὲν εἶναι μόνον νομοταγεῖς ἀλλὰ καὶ ἔχουν πλήρως ἐκσοβιετισθῆ. Τὰ ἐπιχειρήματα ὅμως αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὸν Μαρξισμὸν ἢ τὸν Κομμουνισμόν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Πολιτεία ἥλαξε τὴν ἀντίληψίν της. . . Ἡ θρησκεία εἰς τὴν κοινωνίαν μας παραμένει ὡς ἀντιεπιστημονική, ἀντιδραστική ἰδεολογία.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο μετεφράσθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς πολλὰς ἐφημερίδας ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ. Οἱ «Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν ἀποσπάσματα αὐτοῦ τὴν 24ην παρελθόντος Φεβρουαρίου. Ἡ ιδιαιτέρα σημασία τοῦ ἄρθρου τούτου ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός ὅτι πρόερχεται ἀπὸ ἐπίσημον κυβερνητικὴν πηγήν, τὴν ὁποίαν ἡ ποιμαίνουσα Ιεραρχία τῆς Ρωσικῆς Ἑκκλησίας εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίζῃ.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ λάμψις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δυνάμεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας ἡ Ιερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἀπατηλή. Συγκρινούμενη μάλιστα πρὸς τὴν δόξαν τῆς χθὲς τὴν ἐκπηδήσασαν ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ τὰς φυλακάς, ἀπὸ τὰ κρησφύγετα καὶ τὰ μαρτύρια τῶν διωγμῶν, εἶναι μηδαμινή. Δὲν εἶναι δόξα. "Ισως οἱ ιστορικοὶ τὴν χαρακτηρίσουν ὡς στίγμα καὶ ὡς κηλίδα διὰ τὴν ὁποίαν ὑπεύθυνοι δὲν θὰ θεωρηθοῦν οἱ ποιμαίνομενοι ἀλλ᾽ οἱ ποιμαίνοντες, οἱ διοίσοι ἐδέχθησαν θέλοντες καὶ μή νὰ γίνουν φορεῖς καὶ ἐρμηνευταὶ τῆς ἔσκεψης συγχύσεως καὶ νὰ παρασυρθοῦν εἰς δηλώσεις ἀξιοθρηνήτους. Ἀλλ᾽ ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος πιστεύει καὶ προσεύχεται ἵνα διασώσῃ τὴν Ἑκκλησίαν ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τὰ στίγματα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς κοσμικότητος καὶ τῆς ἔκδηλου πανσλαβιστικῆς τάσεως πρὸς κατεξουσίαν ἀλλων ἐκκλησιῶν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν μας Πρόσθημα

Ἄρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Γ'. ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

Ταῦτα, τὰ ἀνώτερα, δηλ. Ἐκπαιδευτήριά μας, δπως εἴπομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας, πρέπει νὰ είναι ἔκεινα τὰ κέντρα, τὰ ὅποια θὰ προγυμνάζουν καὶ θὰ καταρτίζουν τοὺς μέλλοντας ἐργάτας καὶ σκαπανεῖς τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἰδεολογίας μας εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἐκ τούτων εἴπομεν δτι ἔχομεν ἡδη τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, διὰ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, διὰ τὰς διδασκαλίσσας τοῦ μέλλοντος. Χρειαζόμεθα ἀκόμη ἔνα, ἢ καὶ περισσότερα Ἐλληνοαμερικανικὰ Κολλέγια, διὰ τὴν δημιουργίαν στελεχῶν, καλῶς κατηρτισμένων Ἐλληνοπρεπῶς καὶ ἐμπεποτισμένων μὲ τὴν Ὀρθόδοξον Ἰδεολογίαν, ποὺ θὰ ἀποτελέσουν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν Ἐλληνορθόδοξον ζύμην, ἡτις θὰ ζυμώνῃ μὲ τὰ ἰδανικά δόλον τὸ φύραμα τῆς Ὁμογενείας μας, καὶ ἀφ' ἐτέρου τοὺς συνεργάτας καὶ τὸ δεξιὸν χέρι τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διδασκάλων μας.

Ἄλλὰ τί χρειάζονται ἀκόμη τὰ ὑπάρχοντα ἰδρύματα διὰ νὰ ἔξυψωθοῦν εἰς τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὅποιον ἡ Ὁμογενεία μας ζητεῖ νὰ τὰ ἵδῃ καὶ τὸ ὅποιον ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν παιδιῶν μας, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ζωὴν μας εἰς τὴν μεγάλην μας αὐτὴν Πατρίδα, τὴν Ἀμερικήν; Τί δὲ πρέπει νὰ γίνη διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ πρώτου Ἐλληνοαμερικανικοῦ Κολλεγίου; Αὐτὰ θὰ ἔξετάσωμεν δι' ὀλίγων εἰς τὴν σημερινὴν ὄρασην μελέτην μας.

Α'. ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ ἰδρυμα τοῦτο ἔχει δώσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης 80 καὶ πλέον Ἱερεῖς. Ἡ ὑπηρεσία δὲ τὴν ὅποιαν προσέφεραν καὶ προσφέρου οἱ Ἱερεῖς αὐτοὶ ἔχει δεόντως ἡδη ἐκτιμηθῆ ἀπὸ τὴν Ὁμο-

γένειαν καὶ ἀπὸ τὰς Κοινότητάς μας, αἱ ὅποιαι περιθάλλουν τοὺς Ἱερεῖς των αὐτοὺς μὲ περισσὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν Σχολήν.

Διὰ τὴν γενομένην μέχρι τοῦδε ἐργασίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἀνήκει θεοτικῶς ἐπαινος, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ὑσθιτάτη, ἐκ μέρους δλῶν μας, εἰς τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην μας, ὁ ὅποῖος ἐφρόντισε διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν συντήρησιν τῆς κατὰ τὴν πρώτην δωδεκαετίαν τῆς ζωῆς τῆς καὶ εἰς τὸν τέως Σχολάρχην τῆς καὶ νῦν Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Ἀθηναγόραν, ὅστις εἰργάσθη διὰ τὴν πρόοδόν της μὲ περισσὸν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν καὶ αὐταπάρησιν. Ἐπίσης εὐγνωμοσύνην δφείλομεν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε χρηματίσαντας Καθηγητὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ἡδη ὑπηρετοῦντας ἐν αὐτῇ, διότι εἰργάσθησαν οὗτοι μὲ αὐταπάρησιν καὶ, πιστεύοντες εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ, διέθεσαν καὶ διαθέτουν τὰς ὑπηρεσίας των ἡ δωρεάν, ἡ ἀντί ἐνὸς εὐτελεστάτου μισθοῦ. Οὐχὶ θεοτικῶς δλιγωτέραν εὐγνωμοσύνην δφείλομεν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε χρηματίσαντας φοιτητὰς τῆς Σχολῆς. Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας, θαυμάζων καὶ ἐπαινῶν τὰ πρῶτα αὐτὰ παιδιά τῆς Σχολῆς μας, διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Σχολήν, ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ δι' αὐτά, δτι τοὺς είναι προσωπικῶς θαθύτατα ὑποχρεωμένος καὶ δτι ἀπεδείχθησαν στρατιώται εὑροκοι τοῦ καθήκοντος καὶ γνήσιοι ἀπόγονοι Ἐλλήνων Ὀρθοδόξων. «Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ὑπῆρξε», ἔλεγε, «τὸ ἱερὸν στάδιον εἰς τὸ ὅποιον ἐδοκιμάσθη ἡ ἀφοσίωσις τῆς Νέας μας Γενεᾶς εἰς τὰ Πάτρια καὶ τὰς παραδόσεις μας τὰς θρησκευτικάς. Ἡ γενομένη ἐξέτασις ἀπέδειξε αὐτὴν ίκανήν νὰ θαστάσῃ εἰς τοὺς ὄμοις της τὰ Ἐλληνορθόδοξα ιδανικά».

Παρ' ὅλας τὰς γενομένας προσδους ὄμοις ἡ Σχολὴ αὐτῇ, ἐάν πρό-

κηται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν πηγὴν τῆς πνευματικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν μας, ἔχει ἀνάγκην νὰ ἔξελιχθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἀκόμη περισσότερον. Πρέπει νὰ τελειοποιήσῃ καὶ δλοκληρώσῃ τὸ πρόγραμμά της καὶ νὰ πλουτίσῃ τὰ πνευματικά μέσα, τὰ ὅποια τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν της, διὸ νὰ εἰμπορῇ νὰ κάμη ἔτι σοθιρωτέραν καὶ ἐπιστημονικώτεραν ἐργασίαν καὶ νὰ θεραπεύσῃ ἀποτελεσματικώτερον τὴν Ἱερὰν Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν καὶ τὸ γεγονός δτι μέχρι τοῦδε οἱ Χριστιανοί μας ἔμεναν ίκανοποιημένοι καὶ μὲ δλίγην ἔστω πνευματικὴν τροφήν, διότι είχον φερμένα ἀπὸ τὴν πατρίδα, ὀλοζώνταν τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸν Ἐλληνισμόν, μέσα εἰς τὴν ψυχήν των. Δὲν συμβαίνει τοῦτο δμως καὶ μὲ τὴν Νέαν μας Γενεάν. Τὰ παιδιά μας αὐτὰ ἐμορφώθησαν καὶ μορφώνονται εἰς τὰ Χάρη Σκούλς καὶ τὰ Κολλέγια τῆς Χώρας μας καὶ ἔτσι ἐκαλλιέργησαν πολὺ τὸν νοῦν των καὶ ἀνέπτυξαν τὸν διανοητικὸν των κόσμον, ὃστε νὰ μὴν εἰμποροῦν νὰ μένουν ίκανοποιημένα μὲ δλίγα στοιχεῖα θρησκευτικῶν γνώσεων. Ο Κληρικὸς τοῦ μέλλοντος, ὁ ὅποιος θέλει νὰ γίνη ἀρχηγὸς καὶ πνευματικὸς σύμβουλος καὶ διδάσκαλος τῶν παιδιῶν αὐτῶν, πρέπει νὰ είναι ἀριστα ἔξωπλισμένος εἰς τὴν Ἐπιστήμην του, ἀριστος γνώστης τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας, τέλειος κάτοχος τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἐπιπροσθέτως μὲ ἀριστην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. Ἐάν δὲν ἔχῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόδια καὶ τὰ πρόσοντα δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ γίνη πραγματικὰ ἀρχηγός, οὔτε καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ζωτάνευμα τῆς Θρησκείας μέσα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν μας καὶ τὴν διαιώνισην τῶν ιδανικῶν μας. Τὸ πολὺ-πολὺ ποὺ θὰ κατορθώσῃ είναι, νὰ πέσῃ εἰς μίαν Εηράν ἐκτέλεσιν τῶν τύπων τῆς Θρησκείας μας, πρᾶγμα τὸ ὄποιον πολὺ δλίγον θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

Ίδού λοιπὸν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς

δποίους είναι άναγκη, τὸ Ἱερὸν αὐτὸν Καθίδρυμα, «ὁ Φάρος δι Φωτεινὸς» τῆς Ὁμογενείας μας καὶ «τὸ Προπύργιον καὶ δι Ἱερὸς Προμαχῶν τῆς Ἰδεολογίας μας», δπως τὸ ὄντο μασεν εἰς ἐκ τῶν μεγάλων καὶ ἐνθουσιωδῶν στρατιωτῶν καὶ ἀγωνιστῶν του, δι αἰδεσιμ. δόκτωρ Καλλίμαχος, νά ἔξελιχθῇ καὶ νά ἀναπτυχθῇ.

Πρός τοῦτο ἀπαιτοῦνται χρήματα. Τὰ σχέδια διὰ τὴν ἔξελιξιν καὶ τὴν τελειοποίησιν ὑπάρχουν. Τὰ μέσα δὲν ὑπάρχουν. Αὐτὰ χρειαζόμεθα καὶ αὐτὰ ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Ὁμογένειαν.

Ο γράφων τὰς γραμμὰς αὐτάς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ τῆς πείρας του, εἶχε καταστρώσει ἔνα ώρισμένον σχέδιον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν τῆς Σχολῆς καὶ τὸν καλλίτερον καὶ ἐπιστημονικώτερον καταρτισμὸν τῶν φοιτητῶν τῆς. Κατὰ τὸ σχέδιον αὐτό, ἔπρεπε νὰ ίδρυθῇ εἰς τὸν περιθώριον τῆς Σχολῆς καὶ ἐν Ἑλληνοαμερικανικὸν Γυμνάσιον, τὸ δόπιον νὰ λειτουργῇ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἀποτελῇ ἔνα προπαιδευτικὸν καὶ προεισαγωγὸν στάδιον καταρτισμὸν τῶν μελλόντων Ἱεροσπουδαστῶν μας. Εάν πάλιν τοῦτο δὲν ἐφαίνετο σύμφορον ἢ δυνατόν, εἶχομεν τὴν ἰδέαν νὰ προστεθοῦν δύο τουλάχιστον ἔτη φοιτήσεως ἀκόμη, εἰς τὰ ἡδη ὑπάρχοντα 5 τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ο σκοπὸς τοῦ σχέδιου τούτου ἦτο διπλοῦς: Πρῶτον νὰ ἐπιτευχθῇ καλλίτερον δι γλωσσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς καταρτισμὸς τῶν φοιτητῶν μας καὶ δεύτερον νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ Ἱδρυμα αὐτὸν ἐπισήμως ὑπὸ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς Πολιτείας, ὡς τέλειον, ἀπὸ πάσης ἀπόφεως, Ἀνώτερον Πνευματικὸν Ἱδρυμα μὲ δικαιώματα νὰ χορηγῇ καὶ ἀνεγνωρισμένα διπλώματα.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν ὅμως εἰς τὴν Χώραν ταύτην τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Μιχαήλ, τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ δημιουργικοῦ Ἀρχηγοῦ μας, δι δόπιος ἐκτὸς τῶν ἀλλων ἔδειξε πολὺ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν Σχολήν μας

καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον μόρφωσιν τῶν τέκνων μας, παρουσιάσθη ἔτερον σχέδιον, ἔτι καλλίτερον καὶ κατὰ πάντα τελειότερον τοῦ προηγουμένου.

Κατὰ τοῦτο, θὰ διατηρήσωμεν τὴν ἡδη ὑπάρχουσσαν δεῖη Θεολογικὴν Σχολήν, ὅφου προηγουμένως κανονίσωμεν τὸ πρόγραμμά της, ὃστε εἰς τὰ δύο πρῶτα ἔτη, νὰ γίνεται συστηματικὸς καὶ μεθοδικὸς δι γλωσσικὸς καταρτισμὸς τῶν φοιτητῶν, εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, τὴν Ἀγγλικὴν δηλαδὴ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των ὅμως εἰς αὐτὴν οἱ φοιτηταί μας θὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διὰ νὰ τελειοποιοῦν ἔκει τὰς σπουδάς των καὶ νὰ καταρτίζωνται καὶ καλλίτερον ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν.

Τὸ σχέδιον αὐτὸν τὸ ἔδεχθημεν δῆλοι οἱ περὶ τὴν Σχολὴν μέν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ ἐνεκολπώθημεν καὶ ἡδη προσευχόμεθα διὰ τὴν σύντομον ἐφαρμογὴν του.

Πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ σχέδιου αὐτοῦ πάρα πολύ, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς θὰ ἀποθῇ διὰ τοὺς ἀποφοίτους μας ὅχι μόνον δι τόπος καὶ τὸ μέσον τῆς τελειοποίησεως τῶν Ἑλληνορθόδοξων Θεολογικῶν σπουδῶν των, ἀλλὰ καὶ ἡ κολυμβήθρα τοῦ ἀναθαπτισμοῦ των εἰς τὰ Ἰδανικὰ καὶ τὰς παραδόσεις μας. Εἶμεθα Κέραιοι, δτὶ ἀπαξ, τὰ παιδιά μας εὑρεθοῦν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος, τῆς Γενετείρας τῶν γονέων των, ἀπαξ θερμανθοῦν ἀπὸ τὸν ζώπυρον ἥλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Οὐρανοῦ καὶ νοιώσουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, θὰ κλείσουν στὴν ψυχὴ τοὺς καὶ στὴν καρδιὰ του ἔνα κομμάτι Ἑλλάδος καὶ Ὀρθοδοξίας, ποὺ θὰ ἀποτελῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ κίνητρον καὶ τὴν πηγὴν ὅλων τῶν σκέψεων καὶ πράξεών των.

Τὸ σχέδιον λοιπὸν ὑπάρχει. Ἐπαναλαμβάνομεν δτὶ τὰ μέσα λείπουν. Η Σχολή μας ἔχει ἀνάγκην κτιρίων περισσότερων καὶ οἰκονομικῶν πόρων ἀφθονωτέρων, διὰ νὰ

καταρτίζῃ καλλίτερον τοὺς φοιτητὰς της καὶ νὰ τούς κάνῃ ἰκανοὺς νὰ παρακολουθήσουν πανεπιστημιακὰ μαθήματα ἐν Ἀθήναις, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ ἔξιδα τῶν σπουδῶν τῶν ἀποφοίτων μας εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ ὅποια θὰ προστεθοῦν.

Κτίρια χρειαζόμεθα ἀκόμη, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχομεν, τὰ ἔξης:

1). ΕΝΑ ΥΠΝΩΤΗΡΙΟΝ (DORMITORY), διὰ 50 ἔως 60 φοιτητάς. Οι ἐκατὸν δέκα σήμερον φοιτηταί μας ζοῦν εἰς δωμάτια ἀσφυκτικῶς γεμάτα. «Ἐν δὲ μικρὸν ξύλινον οἰκημα, τὸ δόπιον χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν είναι ἀναμφιθέόλως ἀκαταλληλότατον.

2). ΜΙΑΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ. Βιβλία καὶ κτίριον. Είναι ἀκατανόητον νὰ ὑπάρχῃ Σχολείον μὲ ἀξιώσεις Ἀνωτέρου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος χωρὶς Βιβλιοθήκην. «Ο, τι ἔχομεν ἀπὸ θιβλία καὶ θιβλιοθήκην τὴν στιγμὴν αὐτὴν είναι καλὸν διά μία ἀρχή, δὲν ἱκανοποιεῖ δόμως τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς Ἀνωτέρας Θεολογικῆς Σχολῆς.

3). ΕΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ. Οι φοιτηταί μας ζοῦν θίον περιωρισμένον ἐν τῇ Σχολῇ. «Ως ἀνθρώποι καὶ αὐτοὶ καὶ ιδίως νέοι, γεμάτοι μὲ ζωὴν, ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἀνάπτωσιν, ψυχαγωγίαν καὶ σωματικὴν ἔξασκησιν. «Ἐχει, θιλέπετε, καὶ τὸ σῶμα τὰς ἀνάγκας του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του, δπως ἀκριθῶς καὶ ἡ ψυχὴ, τὰς δόπιας δὲν πρέπει καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραθέπωμεν.

Τὸ Γυμναστήριον αὐτὸν τὸ διερευόμεθα μὲ συνδυασμὸν αἰθούσης Διαλέξεων, Συναυλιῶν, Παραστάσεων κλπ., ἐν AUDITORIUM δηλ., τὸ δόπιον θὰ προσθέσῃ εἰς τὴν σωματικὴν ἔξασκησιν καὶ τὴν πνευματικὴν ψυχαγωγίαν καὶ ἀνάπτωσιν.

4). ΕΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΓΗΠΕΔΟΝ διὰ ἔξωτερικὰς παιδιάς καὶ ἀθλήματα.

5). ΜΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν προφίμων μας. «Ἐχομεν τώρα μίαν αἰθούσαν τοῦ Σχολικοῦ Κτιρίου διασκευασμένην εἰς Παρεκκλήσιον, θὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 14)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβύτερου

Τερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Υόρκης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἀπόδημος Ἐλληνισμός

Σήμερον σᾶς παρουσιάζω ἔνα τρίτον "Ἐλληνα, τοῦ ὁποίου ἡ σταδιοδρομία μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν τοῦ θέματος, τὸ δόπιον ἔχομεν ὑπὸ μελέτην. Εἶναι δὲ πρῶτος ὁ ὁποῖος διετύπωσε συστηματικά τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ μιᾶς ισχυρᾶς Ἐλληνικῆς Κοινότητος ἐν Ἀμερικῇ θά διαιωγίσωμεν τὰς παραδόσεις μας. Καὶ δὲν ἦτο μόνον ἀπλοῦς θεωρητικός ὑποστηρικτής τῆς γνώμης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐφήρμοσεν. Αὐτὸς εἶναι δὲν ἰδρυτής, μὲν ἀλλούς ὁμοιδεάτας του, τῆς παλαιμάχου Κοινότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Βοστώνης. Ἐπειδὴ δὲ ή ἔξελιξις τῆς εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεων ἀπὸ Ἐλληνικῆς ἀπόφων, ἀφειρώνω τὸ παρὸν ἄρθρον μου εἰς αὐτόν.

Εἶναι δὲ Ἡπειρώτης Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος. Εἶχε γεννηθῆ εἰς τὸ Πάπιγγη τῆς Ἡπείρου τὸ 1837. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του εἰς τὸ σχολεῖον τῆς γενετέρας του, ἐφοίτησεν εἰς τὴν περιφήμον Ζωσιμαίαν Σχολὴν τῶν Ἰωαννίνων. Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὸ κλεινὸν τῶν Ἀθηνῶν ἄστυ, ὅπου διήκουσε μαθήματα εἰς τὴν Νομικὴν καὶ Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Προκισμένος λοιπὸν μὲν φυσικά προσόντα καὶ ἐφωδιασμένος μὲν τὰς ἀποκτηθείσας γνώσεις ἀπεδόθη εἰς τὸν ἀγώνα ὑπὲρ τῆς Ἐλληνικῆς ἰδεολογίας. Κατὰ ἀρχὰς τὸν βλέπομεν, μόλις 24ετῆ, ἀρχισυντάκτην μιᾶς ἐφημερίδος ποὺ ἔφερε τὸν τίτλον «Ἐθνοφύλαξ». Εἰς αὐτὴν ἔγραφεν ἄρθρα κατὰ τοῦ θαυμάτεως "Οθωνος. Αὐτὸς συνετέλεσεν ὡστε νὰ φυλακισθῇ δύο φοράς. Μετὰ τρία ἔτη ἔξερράγη ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις. "Ἐγράφεν ὑπὲρ αὐτῆς πύρινα ἄρθρα. "Οταν δὲ ἔφθασε εἰς τὴν Ἐλλάδα ὡς γνωστὸς διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα SAMUEL GRIDLEY HOWE, ἐσχετίσθη μετ' αὐτοῦ. Τόσον δὲ δὲν HOWE τὸν ἔξετίμησεν ὡστε ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἀμερικὴν

τὸν προσεκάλεσε καὶ διώρισε βοηθόν του εἰς τὴν περίφημον Σχολὴν τῶν τυφλῶν εἰς τὴν Βοστώνην. «PERKIN'S INSTITUTE FOR THE BLIND». "Εδειξε δὲ δὲν ἀναγνωστόπουλος τόσην ικανότητα ὡστε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ HOWE τὸ 1876 τὸν διεδέχθη ὡς Διευθυντής τῆς Σχολῆς τὴν ἐτελειοποίησε δὲν ἰδρύσας καὶ τὸ KINDERGARTEN διὰ τὰ μικρὰ τυφλὰ παιδάκια.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε γίνει γαμβρὸς τοῦ HOWE καὶ διόλενα κατέκτη ἐπιζηλὸν θέσιν μεταξὺ τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος καὶ τῶν γραμμάτων. Αὐτὸς δόμως δὲν τὸν ἀπεξένωσεν ἀπὸ τὰ Ἐλληνικά του ἰδεώδη. Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν εἰς τὰ κατωτέρω τρία σημεῖα, πολὺ διδακτικά διὰ τοὺς ἀπόδημους Ἐλληνας. Τὸ πρῶτον ἦτο τὸ οἰκογενειακόν του περιβάλλον. Ἐκεῖ ἡ Ἐλληνολατρεία του ἔκαμε τοιαύτην κατάκτησιν, ὡστε καὶ αὐτὴ ἡ σύζυγός του ἔξέμαθε τὴν Ἐλληνικὴν καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν λαμπρὰ πατριωτικὰ ποιήματα. Λάτρης τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἔπαισε νὰ ἐμπνέεται καὶ ἀπὸ τὸν Ἐλληνικόν, πιστεύων διὰ τοῦ δύο αὐτοῖς ἐκ παραλήλου θαδίζουν χωρὶς τὴν ἐλαχίστην σύγκρουσιν.

Τὸ δεύτερον σημεῖον ἦτο ἡ φωτεινὴ ἀντίληψίς του περὶ τῆς φυλετικῆς μας ἀλληλεγγύης. Ἐγνώριζεν διὰ ἐν ἀπὸ τὰ χειρότερα ἐλαττώματά μας εἶναι δὲν ὑπερβολικὸς ἀτομικισμός. Διὰ τοῦτο συνέλαβε τὴν ἐθνοσωτήριον ἰδέαν πῶς νὰ ἐνώσῃ τοὺς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένους ἀπόδημους Ἐλληνας εἰς μίαν πανελλήγνιον ἔνωσιν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἦθέλησεν αὐτοπροσώπως νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ διάφορα ἔθνικοθρησκευτικά μας κέντρα. Καὶ πράγματι κατὰ τὸ 1896 ἐταξείδευσεν εἰς τὴν Ἐλλάδα διὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς ἐπισήμους, καὶ κατόπιν ἀφοῦ ἐπε-

σκέφθη τὸν μεγαλεπήθολον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακεὶμ τὸν Γ'. κατηγορίαν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἐκεῖ συμπατριώτας του. Ἐκεῖ ἀπέθανε ἀπροσδοκήτως ἥτο ἀρά γε φυσικὸς θάνατος ἡ δολοφονία, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὑπῆρχεν ἀναθρασμὸς εἰς τὰ Βαλκάνια ἔνεκα τοῦ Κουτσοβλαχικοῦ ζητήματος, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θάνατος αὐτὸς ἦτο μεγάλη ἀπώλεια καὶ διὰ τὴν γενέτειραν καὶ διὰ τὴν θετικὸν του πατρίδα. Αἱ σπαρεῖσαν ιδέαι του ἐθλάστησαν καὶ ἐδημιουργήθη μετὰ τὸν θάνατόν του, εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἡ Πανελλήγνιος "Ἐνωσις. Αὐτὴ ἦτο προάγγελος μεγάλων ὁραματισμῶν. Δυστυχῶς δὲν ἤδυνήθη νὰ διαφύγῃ τὴν ἔξαφάνισιν, διότι ἐπεκράτησε πάλιν δὲν ἀποτελεῖται Ἐλληνικὸς ἀτομικισμός. Τὸ πνεῦμα δύμως αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας δὲν ἔσθυσε καὶ διὰ τοῦτο ἔξεπήδησαν ἀργύτερον ἀλλα δργανώσεις μὲ Ἐλληνοαμερικανικὸν χαρακτῆρα ὡς ἡ ΑΗΕΡΑ, ἡ GAPA καὶ ἀλλα.

Τὸ τρίτον σημεῖον τὸ ὁποῖον ἔχει ύψιστην σημασίαν διὰ τοὺς ἀπόδημους, εἶναι ἡ πεποίθησις τοῦ μεγαλοιδεάτου Ἡπειρώτου, διὰ μόνον διὰ καλῆς ὀργανωμένης Κοινότητος εἶναι δυνατόν νὰ διαιωνισθῇ ἡ ἰδεολογία μας ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο ἀνθρωπος μόνον τῶν λόγων, ἔθηκε τὸ σχέδιόν του εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἔρυσε τὴν μεγαλώνυμον Κοινότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης. Ἐκεῖ ἐγένετο δὲν συνδυασμὸς τῆς πίστεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐλληνικῶν ἰδεωδῶν. "Οσοι ἔκ τῶν ἀπόδημων ἀσπάζονται αὐτὴν τὴν ἰδέαν εἶναι οἱ φυλετικοί μας σωτῆρες. Καὶ δόσον περνᾶ ὁ χρόνος, ἀντιλαμβανόμεθα καλλίτερον διὰ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐλληνικὴ Κοινότης ἐν Ἀμερικῇ εἶναι τὸ ισχυρότερον κύτταρον τοῦ δργανώμον μας. Μόνον δι' αὐτῆς, καλῶς κατηρτισμένης, θὰ περισσωθῇ καὶ ἡ νέα μας γενεά.

Νομίζω διὰ τοῦ δεῖνηστον Ἀναγνωστόπουλον πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη διὰ τὰς ἰδέας αὐτὰς ποὺ εἶχε καὶ διεπιστρέψας εἰς τὴν 14ην σελ.)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙ τοῦ Ιεροῦ Κλήρου τῆς Μείζονος Νέας Υόρκης εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δι Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς μελέτης θιελίων θοηθούντων τὸν Ἱερέα εἰς τὴν ἐσωτερικήν του ζωῆν καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πνευματικῶν του καθηκόντων. Ἡ συζήτησις ἀπέδειξεν ὅτι δλίγα εἰς τὰς ἡμέρας μας θιελία πνευματικοῦ περιεχομένου, δυναμένου νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν πνευματικὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ Κληρικοῦ κυκλοφοροῦν. Πάντως δμως ἡ μελέτη ἔστω καὶ αὐτῶν τῶν δλίγων μετὰ τῆς τακτικῆς μελέτης τῶν Ἀγίων Γραφῶν δύναται κάλλιστα νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πνευματικὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἴατροὶ καὶ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ φιλόλογοι διηνεκῶς ἀνεφοδιάζουν τὰς γνώσεις των διὸ μελέτης θιελίων τῆς εἰδικότητός των. Ἡ ιδία ἀνάγκη καὶ μάλιστα ἀπειρως ἐπιθεβλημένη πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τοὺς Κληρικούς, οὕτως ὥστε νὰ προστέχουν εἰς τὰ πνευματικὰ θιελία καὶ δὴ εἰς τὰ ἔργα τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν μελέτην τῆς ὅποιας θὰ ἔξερχωνται ἀνεφωδιασμένοι πνευματικῶς. Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς δὲν παρέλειπε ἐπαναλαμβάνων εἰς τοὺς Κληρικούς του ὅτι ἀναγινώσκων ἐπανειλημμένως τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀνεκάλυπτε νέα πράγματα ἄγνωστα πρὶν, νέας ιδέας καὶ διδάγματα τὰ ὅποια δὲν εἰχαν προσελκύσει τὴν προσοχὴν του. Ἡ πηγὴ τοῦ πνευματικοῦ ἐφοδιασμοῦ εἶναι προσιτὴ εἰς δλους. Εἶναι ή Ἀγία Γραφή. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προστέχωμεν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτὴν ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἐπιτυγχάνωμεν πλήρως εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ πνευματικοῦ μας ἀνεφοδιασμοῦ.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἀπησχόλησεν ἐσχάτως τὸν Καθηγητικὸν Σύλλογον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Καθ' ἀνεκοινώθησαν δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, οἱ Φοιτηταὶ αὐτῆς θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἔγγραφωνται εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου μετὰ διετεῖς σπουδάς καὶ ἐπιτυχεῖς ἔξετάσεις θὰ ἔξερχωνται μετὰ διπλώματος Θεολογικοῦ. Ἀναμφιθόλως ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τιμῆ καὶ τὴν Σχολὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διότι ἡρχισε νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ Ἀκαδημαϊκὴ τῆς δύναμις καὶ ἀξία, ἀλλὰ καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῶν Ἀθηνῶν, ἀναγνωρίσαντας

τὴν ἀνάγκην πνευματικῆς συναντιλήψεως πρὸς Ἰδρυμα ἀγωνιζόμενον νὰ προετοιμάσῃ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἐμερικῆς Ὁμογενείας, ἡ δποία εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετηθῇ μετ' ἐπιτυχίας πνευματικῶς διὰ στελεχῶν ἀγνοούντων τὴν γλώσσαν τοῦ τόπου, τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς καὶ τὴν νοοτροπίαν τῆς Ἀμερικανοελληνικῆς γενεᾶς. Αὐτὰ ἀκριθῶς διεῖδεν δέ τέως Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡγωνίσθη μετὰ τοῦ τέως Διευθυντοῦ αὐτῆς, τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐφορείας διὰ τὴν Ἰδρυσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ πρόοδον αὐτῆς. Ἐναπόκειται τώρα ἡ Σχολὴ εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὸ δόποιν ἔξεδήλωσεν δὲ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος, καρπὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ δόποιου εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εύγενής χειρονομία.

—*—

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περίχθη ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῶν Κοινοτήτων ὁ καθιερωμένος δίσκος τοῦ Πάσχα πρωορισμένος διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Λαός μας καλλιεργηθεὶς ἀπὸ ἐτῶν ἀναγνωρίζει καθῆκον του Ἱερὸν τὴν πρόθυμον προσφοράν του εἰς τὸν δίσκον τοῦτον. Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡρχισαν ἡδη νὰ καταφθάνουν τὰ ἐμβάσματα ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων. Παρετηρήθη δμως ὅτι μερικαὶ Κοινότητες ἀναθάλλουν τὴν ἀποστολὴν τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ. "Εχοντες δμως ὑπ' ὅψιν τὴν ἔγκυλιον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Σεβασμιωτάτου κ. Μιχαὴλ ὅτι δέον νὰ ἀποσταλοῦν τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ νὰ ἐμβασθοῦν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τηλεγραφικῶς, εἶναι βέβαιον ὅτι δλοι οἱ Ἱερεῖς θὰ συντελέσουν ἵνα τὰ συλλεγέντα ποσά ἀποσταλοῦν τὸ ταχύτερον. Αἱ ἀνάγκαι τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι πολλαπλαῖ καὶ γνωσταὶ, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγράφωνται. Τὸ γεγονός ὅτι δὲ Πασχαλινὸς δίσκος προορίζεται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἀποστολῆς τῶν εἰσπραχθέντων.

—*—

Η ΠΑΤΜΙΑΣ ΣΧΟΛΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐπάτμων παγιομένης εἰς Αὐτὸν Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἡρχισεν ἐφαρμόζουσα σχέδιον οἰκοδομῆς κτιρίων παρὰ τὸ Σπήλαιον τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς παλαιόφατου Πατμιάδος Σχολῆς, μιᾶς τῶν μεγάλων Σχολῶν τοῦ δούλου Γενούς. "Ηδη αἰθουσαὶ τινὲς ἡρχισαν λειτουργοῦσαι ως διδακτήρια καὶ κοιτῶνες. Τὸ πρόβλημα δμως τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεντρικοῦ συμπλέγματος προσκρούει εἰς τὴν ἔλλειψιν οἰκονομικῶν πόρων. Διὰ τοῦ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ἡ Χριστιανικὴ Αἰσιοδοξία

Ἄρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἄδελφοί, ἔχομεν Ἀρχιερέα μέγαν ὁ ὄποιος εἰσεχώρησεν ἡδη εἰς τοὺς οὐρανούς, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἀς κρατοῦμεν λοιπὸν τὴν πίστιν μας. Διότι ὁ Ἀρχιερεὺς ποὺ ἔχομεν μπορεῖ νὰ πονέσῃ μαζύ μας εἰς τὰς ἀδυναμίας μας. Διότι ὁ Ἰδιος ἐδοκιμάσθη εἰς ὅλα, ὅπως ἦμεις, χωρὶς ὅμως νὰ ἀμαρτήσῃ. Ἀς πλησιάζωμεν λοιπὸν τὸν θρόνον τῆς χάριτος μὲ τὴν πεποιθησιν ὅτι θὰ λάβωμεν τὸ ἔλεός Του καὶ ὅτι θὰ εὑρωμεν χάριν πρὸς θοήθειάν μας στὴν ὄραν τῆς ἀνάγκης μας.

Κάθε Ἀρχιερεὺς διαλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ διορίζεται διὰ νὰ ἔκτελη ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν. Διὰ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα τῶν καὶ τὰς θυσίας τῶν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν. Ἀπέναντι ἔκεινων ποὺ ἔξ ἀγνοίας πλανῶνται φέρεται μὲ ἐπιείκειαν. Διότι καὶ αὐτὸς ὁ Ἰδιος γνωρίζει ὅτι σηκώνει ἀδυναμίας. Δι’ αὐτὸς καὶ ὁ φειλεῖ, ὅπως προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδιῶν του ἀμαρτιῶν. Καὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν δὲν τὴν λαμβάνει κανεὶς ἀπὸ τὸν ἔαυτὸν του, παρὰ μόνον ἔκεινος ποὺ καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπως ὁ Ἀρχὼν. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε μὲ τὴν Ἀρχιερασύνην ὁ Ἰδιος τὸν ἔαυτὸν του, ἀλλ’ ἔκεινος ποὺ τοῦ εἶπε: «Ἔσαι υἱός μου ἔγώ σῆμερον σὲ ἐγέννησα». Ἡ ώς εἶναι γραμμένο κάπου ἀλλού: «Σὺ εἶσαι Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τῆς σειρᾶς τοῦ Μελχισεδέκ». (Παρά-

φρασις ἐπιστολῆς πρὸς Ἐθραίους, κεφ. 4, 14-5,6).

Εἰς τὴν περικοπὴν αὐτὴν τῆς πρὸς Ἐθραίους ἐπιστολῆς, διδεῖ εὔκαιριαν ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος εἰς τοὺς ἀναγνώστας του νὰ μελετήσουν τὴν ἔκτασιν τῆς χριστιανικῆς αἰσιοδοξίας.

Ο Χριστιανισμὸς εἶναι πράγματι ἡ πηγὴ τῆς ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας. Διότι σκοπὸς καὶ ὑπόθεσίς του εἶναι ἡ ἀνασύνταξις τῶν ἀνθρωπίνων διαθέσεων καὶ ἡ κατεύθυνσις καὶ χειραγωγία τῆς ζωῆς μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς θείας χάριτος. Ἐάν θὰ ἥτο δυνατόν νὰ καθωρίζετο τὸ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας αὐτὸς θὰ πειλαθμένετο εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι ἡ κατ’ ἔξοχὴν ἀνθρωποκεντρικὴ θρησκεία.

Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι ἡ οὐσία καὶ τὸ θέμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται ἀνθρωπός. Πρὸς αὐτὸν ὅμιλει ὁ Θεός. Αὐτόν, «τὸ πλανηθὲν πρόσωπον» ζητεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀπεμακρύνθη. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν θέσιν ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔξεπεσε. Αὐτὸν προσπαθεῖ νὰ ἐπενδύσῃ μὲ τὴν στολὴν τὴν πρώτην. Αὐτὸν σκοπεῖ

νὰ ἔλαφρώσῃ καὶ νὰ ἀποκαθάρῃ ἀπὸ τὰ στίγματα καὶ τὴν ἐνοχὴν τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ διδάξῃ, νὰ διαφωτίσῃ, νὰ πλουτίσῃ μὲ ἰδέας καὶ μὲ αἰσθήματα ἀνώτερα. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ ἔλκυσῃ εἰς τὰ ὅψη ἀπὸ τὰ ὅποια δι’ αὐτὸν καὶ μόνον κατῆλθε.

Ἡ περιγραφὴ αὐτὴ ποὺ εἶναι θυγαλμένη ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια τί παρουσιάζει; Παρουσιάζει τὸν Θεόν σκεπτόμενον τὸν ἀνθρώπον. Ἐκθέτει τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εύτυχιαν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ νόμα τοῦ σχεδίου τούτου: Ἐκεῖνος ποὺ θὰ διαισθανθῇ ὅτι ἡ ζωὴ του καὶ τὸ μέλλον του εἶναι ἀντικείμενον τῆς σκέψεως τοῦ Θεοῦ: Ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ σκεφθῇ τὴν ἀξίαν τὴν ὅποιαν τοῦ ἀναγνωρίζει ὁ Κύριος, σταν τὸν ὀνομάζῃ φίλον καὶ ἀδελφόν Του, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὴν ὑπαρξίαν του δονισμένην ἀπὸ τὰ σκιρτήματα χαρᾶς ἀληθινῆς, ἐλπίδος θεοβαίας, ἔξασφαλίσεως αἰωνίας.

Αὕτη εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς Χριστιανικῆς αἰσιοδοξίας. Καὶ ἰδού ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν περικοπὴν τὴν παρουσιάζει ἐκδηλότερον. Ο Ἀρχιγός τῶν Χριστιανῶν ἔκαμε κάποτε μίαν δήλωσιν. Ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ εἶναι μαζύ μὲ τοὺς φίλους Του μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Δὲν ἔζησε μόνον διὰ νὰ διδάξῃ, νὰ νικηθῇ καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Ἀπέθανε διὰ νὰ νικήσῃ καὶ νὰ σώσῃ. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ζήσῃ. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν Του τὴν ἀπηλλαγμένην ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον, ἔκεινοι ποὺ μὲ τὴν πίστιν των ἐπῆραν τὴν ἔξουσίαν «τέκνα Θεοῦ γενέσθαι».

Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνοι οἱ Χριστιανοί. Ἐχουν τὸν Ἀρχιερέα τὸν Μέγαν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐκεῖνον ποὺ ἀνήλθε εἰς τοὺς οὐρανούς ὡς Θεός ἀλλὰ καὶ μὲ θεούμενην τὴν ἀνθρωπίνην Του ὑπόστασιν. Αὐτὸς εἶναι ὁ προστάτης των, ὁ Μεσίτης των, ὁ ἐνισχυτής των. Αὐτὸς γνωρίζει τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν. Διότι ἔγινε ἔνας ἀπὸ μᾶς. Ἐγνώρισε τὴν κακοπέρασι.

τὸ τόσον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δσον καὶ ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς δι’ ἐπισήμων γραμμάτων παρακαλοῦν τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Δωδεκανησίους νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ ἔργου τῆς Παταμάδος Σχολῆς, ἡ ὅποια ὅπως εἰς τὸ παρελθόν ἔξεπαίδευσεν μεγάλους ἀνδρας τοῦ Γένους, κατὰ τὸν Ἰδιον τρόπον εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἥρχισε, χάρις εἰς τὰς θυσίας τῶν Μοναχῶν τῆς Πάτμου, ἐκπαιδεύουσα τελείως δωρεάν, νέους προερχομένους ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς κυρίως Ἐλλάδος, διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος. Πάντες οἱ Δωδεκανήσιοι καλούνται νὰ κάμουν τὸ καθῆκον των ἀπέναντι τοῦ ἰδρύματος τούτου.

Ἐδοκίμασε τὴν ἀγωνίαν. Ἐλούσθη μὲ δάκρυα. Ἀντιμετώπιος πειρασμούς χωρὶς νὰ γίνη θῦμα παρασυρμοῦ καὶ καταπτώσεως. Περιεβλήθη τὴν ἀσθένειάν μας. Δὲν ἀπώθησε τὴν εὐτέλειαν τῆς φύσεώς μας ἀλλὰ τὴν ἐπῆρε μαζύ Του ἀπτηλαγμένην, θεραπευμένην, ζηγνισμένην, πρότυπον καὶ παράδειγμα τοῦ μέλλοντός μας.

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο χαρᾶς αἰτία; Αὐτὸς εἶναι τὸ γεγονός ποὺ κάνει τὸν Χριστιανισμὸν θρησκείαν λυτρώσεως καὶ ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδεα ὅτι Ἐκεῖνος ποὺ ἐνδιαφέρεται δι' ἡμᾶς γνωρίζει τὴν πικρίαν τοῦ πόνου μας γίνεται πηγὴ θάρρους καὶ δυνάμεως εἰς τὴν ζωήν μας.

Ο Ἀπόστολος περιγράφει τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα, τὸν προστάτην καὶ Μεσίτην μας ὡς δυνάμενον νὰ συμπαθήσῃ. Συμπαθῶ σημαίνει συμπάσχω. Γνωρίζομεν ἐκ πέιρας ὅτι μόνον ἡ προσωπικὴ μας δοκιμασία μπορεῖ νὰ μᾶς κάμη νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νόημα τῆς συμπαθείας. Γιὰ νὰ συμπαθήσωμεν πρέπει οἱ ἴδιοι ἐκ πέιρας νὰ γνωρίσωμεν τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ θῦμα τοῦ πόνου. Μπορεῖ κανεὶς ἀληθινὰ νὰ συμπονέσῃ μὲ κάπιον ποὺ ἔχασε τὴν γυναῖκα ἡ τὸ παιδί του. Ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνος ποὺ ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τὴν ἴδιαν ἀπώλειαν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸν πόνον του καὶ νὰ συμπαθήσῃ μὲ αὐτὸν πραγματικά. Μπορεῖ νὰ συγκινηθοῦμεν ἀπὸ τὴν ἐπώδυνον κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔριξε ἄρρωστον καὶ κατάκοιτον ἔνα ἀσθενῆ ἀνίατος ἀσθένεια. Ἀλλ' οὐδέποτε θὰ μπορέσωμεν νὰ συμπαθήσωμεν μαζύ του δοσοῦ ἐκείνους ποὺ ζῆμέσατο τὸ καμίνι τῆς ἀδιάς δοκιμασίας. Μόνον ὁ πτωχὸς γνωρίζει νὰ συμπαθῇ μὲ τὸν πτωχὸν ὁσηδήποτε καὶ ἀν εἶναι πρὸς τὸν πτωχὸν ἡ προσφορὰ τοῦ πλουσίου. Μόνον ὁ γέρος μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ γέρο παρ' ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν περιποίησεις τοῦ νέου. Μόνον οἱ γονεῖς μποροῦν νὰ καταλάβουν τῶν γονέων τὴν χαρὰ καὶ τὴν θλῖψι. Παρ' ὅλην τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας μας, παρ' ὅλην τὴν λεπτότητα τῶν αἰσθημάτων

μας, παρ' ὅλην τὴν εὐγενῆ μας διάθεσι, μόνον ὅταν μαθητεύσωμεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ πόνου μποροῦμεν νὰ συμπαθήσωμεν ἀληθινὰ μὲ τοὺς ἀλλούς.

Εἶναι γεγονός ὅτι λυπούμεθα τὰ ζῶα. Προσπαθοῦμεν νὰ τὰ βοηθήσωμεν. Ἐπινοοῦμεν τρόπους καὶ μεθόδους διὰ νὰ διαγνώσωμεν τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας των. Ἕνοίξαμεν καὶ δι' αὐτὰ νοσοκομεῖα μὲ γιατρούς καὶ φάρμακα. Ἀλλ' δοσον καὶ ἀν προσπαθοῦμεν ποτὲ δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ βάθος τοῦ πόνου τῶν ἀλόγων ἀδελμῶν μας. Διὰ νὰ τὰ καταλάβωμεν πρέπει νὰ εύρεθωμεν εἰς τὴν θέσιν των, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς των. Παρ' ὅλον τὸν οἰκτόν μας πρὸς τὰ κατώτερα ἀπὸ μᾶς αὐτὰ πλάσματα, παρ' ὅλην τὴν προσπάθειαν πρὸς βοήθειάν των, παραμένομεν ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμον των. Μᾶς εἶναι ξένον τὸ θιάσιον των. Θὰ παραμένει αἰνιγμα καὶ μυστήριον ἡ σιγηλὴ ἔκφρασις τῶν αἰσθημάτων των.

Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ κάμωμεν ὑπὲρ τῶν κατωτέρων μας τὸ ἔκαμε πρὸς χάριν μας δ' Ἀνώτερός μας. Κατέβηκε δὲ Μέγας Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἐπίπεδόν μας. Ἐζήσει τὴν ζωήν μας. Ἐχάρη τὴν χαρὰ μας. Ἐγεύθη τὴν λύπην μας. Ἐδοκίμασε τὴν ἀδυναμία καὶ τοὺς πειρασμούς καὶ τὴν ἀγωνίαν μας. Ἀντιμετώπισε τὰ προβλήματά μας. Ἐγνώρισε κατὰ βάθος τὸν κόσμον τῶν αἰσθημάτων μας, τῶν ἐνθουσιασμῶν μας, τῶν θιαμάτων μας. Ἀνέλυσε τὴν σύνθεσιν τῶν ἀντιφάσεών μας. Αὐτὸς εἶναι δὲ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ πονέσῃ τὸν πόνον μας. Αὐτὸς τὸ γεγονός ὀνταλύει δὲ Ἀπόστολος εἰς τοὺς ἀναγνώστας του διὰ νὰ γεμίσῃ τὴν ψυχὴν των μὲ ἀληθινὴν χαράν, μὲ τὴν Χριστιανικὴν αἰσιοδοξίαν, διὰ νὰ τοὺς κάμη νὰ μὴ διστάζουν νὰ πλησιάζουν τὸν θρόνον τῆς χάριτος ζητοῦντες τὴν βοήθειαν καὶ τὰ ἐλέη του.

Ἀλλ' ἀν τὴν ἀπόκτησιν αὐτὴν τῆς κατωτέρας ἐμπειρίας, τῆς δμοιοπαθείας μὲ τὸν ἀνθρώπον, τὴν ἐπλήρωσεν ὁ Κύριος μὲ σταυρικὴν

θύσίαν, τότε πῶς θὰ ἐπρεπε νὰ ἐκδηλωθῇ ἀπὸ μέρους μας ἡ ἐκτίμησις τῆς θυσίας αὐτῆς;

Ρίξε λίγο ψωμὶ ἡ ἔνα κόκκαλο, ἥ χάτιδεψε ἔνα σκυλλί. Περιποιήσου ἔνα ζῶο, ἐπὶ παραδείγματι ἔνα ἄλογο ἥ κάπιο ἄλλο. Θὰ δῆς ὅτι θὰ ἐκδηλώσῃ μὲ τὸν τρόπον ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκφράζῃ τὴν χαράν του. Ὑπάρχουν περιπτώσεις ζῶων ποὺ ἐνθυμοῦνται ἐπὶ πολὺ τὴν κολωσύνην καὶ τὴν περιποίησι ποὺ τοὺς ἐδείχθη ἀπὸ μέρους μας.

Ο Χριστὸς δὲν μᾶς περιποιήθη ἀπλῶς διὰ νὰ παύσῃ. Δὲν μᾶς εὐηργέτησε μόνον. Ἐγίνε ἔνας ἀπὸ μᾶς. Κατέβηκε εἰς τὸ ἐπίπεδόν μας διὰ νὰ τὸ ἀνωτεροποιήσῃ, διὰ νὰ τὸ χειραγωγήσῃ εἰς τὴν ἔξελιξιν τοῦ πνευματικοῦ του προορισμοῦ. Δὲν εἶναι τοῦτο αἰτία εὐγνωμοσύνης. Δὲν εἶναι τοῦτο γεγονός ἔγκαυχήσεως; Δὲν εἶναι βάσις ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας; Ἀλλ' ἡ σπουδαιότης τῆς αἰσιοδοξίας αὐτῆς δεν ἔκειται μόνον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ιστορικότητός της ἀλλ' εἰς τὴν ὑποκειμενικήν ἀξιοποίησιν τὴν ὁποίαν θὰ φανερώσωμεν μὲ τὴν ἐμπρακτὸν εὐγνωμοσύνην μας.

Πολλὰ μᾶς λέγουν οἱ κοινωνιολόγοι καὶ θιολόγοι διὰ τὸν θηματισμόν μας μέσα εἰς τὸν πολιτισμόν, διὰ τὴν ἔξελιξιν ποὺ δείχνει ἡ σκέψις μας, διὰ τὸ ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον σιγά-σιγά ἀνεβαίνομεν. Ἀλλὰ ἀν συγκρίνωμεν τὰς ἐπαγγελίας τῶν κοινωνιολόγων καὶ τῶν θιολόγων μας μὲ τὸ ψύχος τοῦ προορισμοῦ ποὺ ἡ θυσία καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐπέτυχε διὰ κάθε χριστιανόν, τότε βλέπομεν τὴν διαφοράν. Οἱ κοινωνιολόγοι μὲ τὴν προγνωστικὴν τῶν στατιστικῶν καταλήγουν εἰς θεωρίας ποὺ δείχνουν πολλάκις τὸ ἀναπόφευκτον τοῦ πολέμου. Ὁ ἀνθρώπος μέσα εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των εἶναι μία μονάς ἀσήμαντος, ποὺ μαζύ μὲ ἀλλούς γίνεται μᾶζα, κινουμένη ἀσκόπως ἥ ὡς τὴν περιγράφουν οἱ ψυχολόγοι, κατευθύνεται ἀπὸ πρωτόγονα νομαδικά ἔνστικτα, κληρονομία τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐπιθιάσεως, ἀγῶνος ποὺ ἀντι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελ.)

Η Νεολαία μας καὶ ἡ Θρησκεία

Πρεσβ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΕΑ

Ἐκεῖνοι ποὺ Өλέπουν ἐνώπιόν των τάς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος, φροντίζουν καὶ ἔργαζονται διὰ τὴν πρόοδον τῆς Νεολαίας μας. Τοῦτο ἀσφαλῶς εἶναι τὸ πρόγραμμα δῶν τῶν Κοινοτήτων μας, ἀσχέτως ἀν καμμιὰ φορά, ἡ ἔλλειψις μεθοδικότητος εἰς τὴν ἔργασίαν, παρουσιάζει μίαν Κοινότητα ὡς ἀδιάφορον εἰς τὸ ζήτημα τῆς Νεολαίας.

Ἄν καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν τρίτην γενεάν ἔδω εἰς τὴν Ἀμερικήν, διότι μεγάλο μέρος τῶν μεταναστῶν ἔχει εὐλογηθῆ μὲν ἔγγονάκια, ἐν τούτοις δταν δμιλοῦμε διὰ τὴν Νέαν Γενεάν ἐννοοῦμεν τὰ πρῶτα παιδιά τῶν μεταναστῶν, εἰς τὴν ὄποιαν κατηγορίαν ἀνήκομεν πολλοῖ.

Ίσως ν' ἀκουσθῆ δλίγον τολμηρόν, ἀλλ' εἶναι ἀλήθεια, δτι ἔννα πολὺ μεγάλο μέρος τῆς γενεᾶς αὐτῆς ἐμεγάλωσε, ἡνδρώθη καὶ ἀπεκατεστάθη μὲν ἔλαχιστην θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν. Ἐκεῖνο δμως τὸ ὄποιον δλίγον σώζει τὴν κατάστασιν, εἶναι ἡ κληρονομιὰ τῆς εύσεβείας ἀπὸ τούς γονεῖς.

Τὸ γεγονός τῆς ἔλλειψεως θρησκευτικῆς μορφώσεως πρώτιστως θαρύνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τοὺς γονεῖς, οἱ ὄποιοι δὲν ἔσαν Ἰωσῆς εἰς θέσιν, νὰ διδάξουν, διότι δὲν ἐδιδάχθησαν. Βαρύνει δμως τὴν Ἐκκλησίαν, διότι δὲν προέθλεψε. "Οπως ἥλθον οἱ πρῶτοι μετανάσται εἰς τὴν Ἀμερικὴν προσωρινῶς διὰ νὰ Өλέπουν τὴν οἰκογενειακὴν τους ζωὴν εἰς τὴν Ἐλλάδα, ἔτσι ἥλθε καὶ ἡ Ἐκκλησία, μὲν προσωρινὰ μέτρα, νὰ ἔξυπηρετήσῃ μίαν προσωρινὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ τὰ χρόνια πέρασαν πολὺ γρήγορα. Χωρὶς σχεδὸν νὰ τὸ καταλάθουμε τὸ ἀνθοκήπιον τῶν Κοινοτήτων μας ἔγειμισε ἀπὸ ὅμορφα λουλούδια τῆς Νέας Γενεᾶς. "Οσα παιδιά ἔσταλησαν εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ Σχολεῖο κατώρθωσαν τὸ πολὺ-πολὺ νὰ μάθουν δλίγες ιστορίες ἀπὸ τὴν Πα-

λαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην, ἴστορίες τές ὁποῖες ἐλάχιστα ἐνθυμοῦνται. Εἰς αὐτὸν συνίστατο ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις τῶν νέων καὶ νεανίδων. "Υπάρχουν δμως καὶ ἀλλα τόσα παιδιά ποὺ δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ καὶ δὲν ἔμαθαν οὔτε αὐτές τές ιστορίες.

Τὸ ἀπότελεσμα τῆς ἀγνοίας αὐτῆς ἡτο δτι ἔντρεποντο σχεδὸν τὰ παιδιά νὰ δμολογήσουν δτι ἔσαν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δταν οἱ φίλοι των εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Πανεπιστήμια ἐκαυχῶντο διὰ τὴν Ἐκκλησίαν των. Ἐκαυχῶντο δικαίως, διότι είχαν μάθει διὰ τὴν πίστιν των, ἐπῆγαν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὑπῆρχον θιελία ἐν ἀφθονίᾳ διὰ τὴν ὀγγογή των, ἐγίνοντο τακτικὲς διαλέξεις καὶ ἀλλα παρόμοια γιὰ τὴν οἰκοδομήν των. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν δτι αἱ Ἐκκλησίες αὐτές εύρισκοντο ἔδω ἀπὸ αἰώνων.

Καὶ δταν τὸ πλεῖστον τῆς Νέας Γενεᾶς εύρισκετο εἰς τὴν ἐφθεικὴν ἥλικιαν, ἥλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν δ Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἀθηναγόρας. Τότε ἥρχισε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ίδρυσιν Κατηχητικῶν Σχολείων. Μεγάλην ὥθησιν ἔδωκε ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πόμφρετ ποὺ ίδρυθη τὸ 1937. Μέτην ἔγκατάστασιν τυπογραφείων ἔκει κατώρθωσεν ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας νὰ διανέμῃ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπολύτως δωρεάν χιλιάδας ἀντίτυπα θρησκευτικῶν θιελίων διὰ τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα. Καὶ ἔτσι κατεστρώθη σύστημα διὰ τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν μας, ἀσχέτως ἀν τὸ διέκριναν φαινομενικὴ ἔλλειψεις. Ἐκτὸς τούτου ἔγαρφησαν ἀρκετὰ θιελία ἀπὸ διακεκριμένους Κληρικούς μας εἰς τὰς δύο γλώσσας. "Ηρχισαν νὰ γίνωνται θρησκευτικαὶ διαλέξεις καὶ κηρύγματα τὰ ὄποια δύνανται νὰ φελήσουν τὴν Νεολαίαν.

Δὲν ὑπάρχει σήμερον δικαιολο-

γία νὰ μὴ γνωρίζῃ δ νέος ἢ ἡ νέα τὴν ἀθάνατον Ὁρθόδοξον πίστιν μας, διότι τὰ μέσα πρὸς ἐκμάθησιν, εἶναι πολλά.

Ἐκεῖνο ποὺ θεωρεῖται ἡ μεγίστη καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη εἶναι τὰ παιδιά νὰ κατηχοῦνται διηνεκῶς, οὕτως ὡστε ν' ἀγαπήσουν τὴν Μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν Ὁρθόδοξον, ποὺ ἔχει κρατήσει ἀκέραιον καὶ ἀνόθευτον τὴν πίστιν τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρωτίστως ἔργαζονται τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, τὰ ὄποια λίγο ἢ πολὺ κρατοῦν τὰ παιδιά ἔως τὸ 17 ἢ 18 ἔτος τῆς ἥλικιας των. Ἀλλ' ἀκριῶς εἰς τὴν ἥλικιαν σύτην χρείαζεται τὸ παιδί διαπαιδαγώγησι, διότι τότε ἀρχίζει καλύτερα νὰ κατανοῇ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας, οὕτως ὡστε αἱ ἔνες προπογάνδες, καὶ αἱ ἀθεϊστικὲς ιδέες ποὺ κυκλοφοροῦν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ίδρυματα νὰ μὴ τὰ ἐπηρεάζουν. Εἰς τοὺς Συλλόγους τῶν νέων καὶ νεανίδων γίνονται θρησκευτικαὶ διαλέξεις τές ὁποῖες πρέπει νὰ παρακολουθοῦν διότι πολὺ ὡφελοῦνται. Ἐφ' ὅσον δέ, ὅπως εἴπαμε ὑπάρχουν τόσα θιελία, τὰ ὄποια ἥμεις δὲν είχαμε πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ποὺ μποροῦν νὰ μάθουν τόσα πράγματα, καὶ κατόπιν μέσω τοῦ ιερέως νὰ λύωνται τελικῶς αἱ παρουσιαζόμενες ἀπορίεις των.

Ἐξαρτᾶται λοιπὸν κατὰ μέγιστον μέρος δ καταρτισμὸς τῆς Νεολαίας μας μας ἀπὸ τὴν ὥθησιν καὶ ἀπὸ τὰς μεθοδικὰς ἐνεργείας τοῦ Ιεροῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν νέων. "Οταν οἱ τρεῖς αὐτοὶ παράγοντες συνεργασθοῦν τότε ἡ Ἐκκλησία θὰ εὐφραίνῃ τὴν ψυχὴν τῶν νέων μας διότι θὰ ἀκούγεται εἰς αὐτὴν ἡ γλώσσα τῆς ψυχῆς, ποὺ εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα πάσης γλώσσης. Τότε μόνον ἡ ζωὴ θὰ εἶναι πειδὸν ὅμορφη καὶ θὰ ἀξίζῃ νὰ τὴν ζοῦμε.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Έκκλησιαστική Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Άναχωρήσας σιδηροδρομικώς έκ Νέας Υόρκης άφιχθη τήν 13ην Απριλίου δ Σεβ. Αρχ. ήμων κ. κ. Μιχαήλ, συνοδευόμενος υπό τού Διακόνου αύτού Ιερολ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη εις Ντητρόϊτ δην έπεσκέφθη μερικάς έκκλησίας τής πόλεως και έν συνεχεία έδεχθη πολλούς έκ τῶν συμβούλων τῶν διαφόρων Κοινοτήτων. Τὸ έσπέρας προήδρευσε συνεδριάσεως ἀποτελουμένης έκ πολλῶν ἀντιπροσώπων τῶν Έλληνικῶν Κοινοτήτων. Τὴν 14ην έλειτούργησεν εις τὸν Ιερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

Τὸ έσπέρας τῆς ίδιας ήμέρας ἔχοροστάτησεν εις τὸν Εσπερινὸν ἐν τῷ Ιερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ώμιλησεν.

Τὴν 15ην ἀφοῦ προέστη εις κηδείαν Ρώσου Ιερέως ἐν τῇ Ρωσικῇ Έκκλησίᾳ τῆς πόλεως, μετέβη κατόπιν εἰς Πόντιακ καὶ ἐπεσκέφθη τὴν ἐκεῖ εύρισκομένην ἐλληνικὴν Κοινότητα.

Τὴν 16ην έλειτούργησεν εις τὸν Ιερὸν Ναὸν τοῦ Αγίου Κωνσταντίνου καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

Τὴν 17ην μεταβαίνων εις Κλήβελαντ ἐπεσκέφθη τὴν Έλλην. Κοινότητα τῆς πόλεως Τολήντω. Περὶ τὴν έσπέραν ἀφίχθη εἰς τὸ Κλήβελαντ δην οὐκίσεν ἐπὶ μακρὸν κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος.

Τὴν 19ην μεταβαίνων ἀπὸ Κλήβελαντ εἰς Ρέντινγκ ἐπεσκέφθη τὰς δύο Έλλ. Κοινότητας τοῦ Πίττσμπουργκ καὶ περὶ τὴν έσπέραν ἀφίχθη εἰς Ρέντινγκ.

Τὴν ἐπομένην ἐπεσκέφθη τὸν ἐν τῇ πόλει ταύτη εύρισκόμενον Κυβερνήτην τῆς Πιενσούλθανίας καὶ ἀργότερα ἀπηγόρυθνε μήνυμα ἀπὸ Ραδιοφώνου. Τὴν έσπέραν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς ΑΗΕΡΑ δην καὶ ώμιλησεν Ελληνιστὶ καὶ Αγγλιστί.

Τὴν 21ην ἐπεσκέφθη τὸν Δήμαρχον Ρέντινγκ, Πα., μετά τοῦ δποίου ώμιλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφώνου.

Τὸ έσπέρας ἔχοροστάτησεν εις τὸν Εσπερινὸν ἐν τῷ Ιερῷ Ναῷ τῆς Ελλ. Κοινότητος Ρέντινγκ Αγίου Κωνσταντίνου καὶ ἐλένης, δην καὶ ώμιλησεν.

Τὴν 22αν μεταβαίνων εις Φιλαδέλφειαν ἐπεσκέφθη τὰς Ελληνικὰς Κοινότητας Γουιλμιγκτον, Δελ., καὶ Τσέστερ, Πα., εἰς τὴν δευτέραν ἐτέλεσεν τὸν Εσπερινὸν εις τὸν Εορτάζοντα Ιερὸν Ναὸν τοῦ Αγ. Γεωργίου, δην καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

Τὴν 23ην έλειτούργησεν εις τὸν Ιερὸν Ναὸν τοῦ Αγίου Γεωργίου τῆς Φιλαδελφείας δην καὶ ώμιλησεν.

Τὴν 24ην ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν διὰ τὴν Νέαν Υόρκην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ

Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ιερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Αθηναγόρας ἀπεφασίσθη ἡ διαίρεσις τῆς Μητροπόλεως Δέρκων εἰς Ανατολικὴν καὶ Δυτικὴν πρὸς καλλιτέραν ἔξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐπεκτεινομένης ἀπὸ τὸν Αγιον Στέφανον μέχρι τοῦ βάθους τοῦ Βοσπόρου. Τὸ μὲν Ανατολικὸν μέρος τῆς Επαρχίας θὰ τιτλοφορεῖται μὲ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῶν Δέρκων, τὸ δὲ Δυτικὸν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ρηγίου. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβε χώραν ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου Δέρκων, καθ' ἣν διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Δέρκων Ιωακείμ ἔξελέγη δ ἀπὸ Ιμβρου καὶ Τενέδου Σεβασμ. Μητροπολίτης Ιάκωβος ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ιεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Η πνευματικὴ ἐπιστασία τοῦ Δυτικοῦ μέρους τῆς Επαρχίας ἀνετέθη εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Προύσης κ. Πολύκαρπον γνωστὸν διὰ τὴν ἀφωσιωμένην μακρὰν καὶ δόκιμον διακονίαν αύτοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Τὴν Κυριακήν, 23ην Απριλίου, ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ καὶ Συνο-

δική Λειτουργία ἐν τῷ πανσέπτῳ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Αγίου Γεωργίου. Η ἑτησία αύτη λειτουργία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἀμερικῆ εύσεβη ἀπόδημον Ελληνισμὸν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ δποίου δ Πατριάρχης Αθηναγόρας ἀνέπεμψε δέησιν. Παρόντες κατὰ τὴν λειτουργίαν ταύτην ἤσαν προσκυνηταὶ ἐξ Αμερικῆς ἐκ τῶν ἔκδρομέων μελῶν τῆς Οργανώσεως Αχέπα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Δικηγόρον κ. Π. Δῆμον, μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Αρχιεπισκοπῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτης δ Πατριάρχης ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον Αμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ δημοσιεύθεν εἰς τὰς Ελληνικὰς Εφημερίδας:

Σεβασμ. Αρχιεπ. Αμερικῆς Κον Κον Μιχαήλ Ν. Υ.

«Εἰς τελεσθεῖσαν σήμερον Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Λειτουργίαν, παρουσίᾳ προσκυνητῶν κέντρου καὶ μελῶν ιδιογενέντος Οργανώσεως Αχέπα, ἀνεπέμψαμεν θερμάς δεήσεις ὑπὲρ προσφιλούς Κλήρου καὶ Πληρώματος Αρχιεπισκοπῆς Αμερικῆς.

Εύλογούντες πάντας εὐχόμεθα ύγειαν, εὐημερίαν καὶ πᾶσαν ἐν Κυρίῳ προκοπήν.»

† Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθ' ἀνημοσιεύει δ «Πάνταινος» οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ πρακτορείου Ρώτερ θέθεσεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχη Χριστοφόρον τὸ ἐρώτημα: «Ποῖος θὰ ἡτο δ καλλίτερος τρόπος συνεργασίας μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων ἐναντίον τούτου θεάθεου κομμουνισμοῦ;» Παρόμοιον ἐρώτημα ὑπεθέλθη εἰς πολλούς ἐκπροσώπους Χριστιανῶν Εκκλησιῶν. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δ Πατριάρχης Αλεξανδρείας ἀπήντησεν ως ἀκολούθως:

«Δεδομένου δτι, Χριστιανοί καὶ Μουσουλμάνοι πιστεύουν εἰς τὴν ὑπαρχίαν τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ καὶ μόνον ἐπιβάλλει τὴν συνεργασίαν αύτῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ άθέου Κομμουνισμοῦ. Οθεν δλοι οι Χριστιανοί, ἀπάντων τῶν δογμάτων, δφελευτείν νά συνεργασθῶσι πρὸς ἀπό-

κρουσιν τοῦ κομμουνισμοῦ δυτικών τυγχάνει ἀντικρυς πάσης Θρησκείας τὴν δοπίαν θεωρεῖ ὡς «ὅπιον, πρὸς παραπλάνησιν τῶν Λαῶν.». Ἡ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀντίστασις αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ χαρακτήρα ἀμύνης—οὐ πολέμου. Ἐλπίζομεν, δτὶ εἰς τὴν συνεργασίαν ταύτην θὰ συμμετάσχῃ καὶ πᾶσα ἄλλη Μονοθεϊστικὴ Θρησκεία.»

—Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου Χριστοφόρου δ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνώρισε πρὸς τὴν Α. Μ. δτὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθοῦν πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου τρεῖς ὑποτροφίαι εἰς ἀποφοίτους τοῦ Πατριαρχικοῦ Γυμνασίου «Φάτιος ὁ Α.» πρὸς συνέχισιν ἀνωτέρων σπουδῶν ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γαλλικῷ Λυκείῳ.

Καθ' ἄναγράφει τὸ ἴδιον περιοδικὸν τὸ «Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης Αἰγύπτου καταβάλλει προσπαθείας πρὸς ἐκπόνησιν νομοσχεδίου πρὸς τελικὴν διευθέτησιν τῶν ζητημάτων προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μὴ Μουσουλμάνων. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ἔχῃ ὑπ' ὅψιν του τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀποσταλὲν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῇ συναντέσει δὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μὴ Μουσουλμάνων Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

«Εφθασεν εἰς Νέαν Υόρκην δι' ὑποθέσεις τοῦ Πατριαρχείου Ιεροσολύμων δ προϊστάμενος τῆς ἐν Βηθλεέμ Βασιλικῆς Ἀρχιμ. Ἀρτέμιος Σιαματιάδης.

Η Α. Μ. δ Πατριάρχης Τιμόθεος καὶ δ Ἐπίτροπος Αὐτοῦ συσκέπτονται μετά τῶν ἐκπροσώπων μὴ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος Χριστιανῶν καὶ Ἀράβων προσφύγων. Τὸ ζητηματικόν τοῦ Πατριαρχείου ἀπασχολεῖται ἴδιαιτέρως τὴν Ιεράν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου, διὸ διατάσσεται τὸ ζητηματικόν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὸ ζητηματικόν τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Αρχιεπισκόπου Αραβίας καὶ τὸ ζητηματικόν τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Αρχιεπισκόπου Αιγύπτου.

«Ορθόδοξον Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, τῆς δοπίας ὡς ἡγούμενος προϊσταται ἀνέκαθεν δ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Καθ' ἄναγράφει τὸ Δελτίον Πληροφοριῶν τῆς ἐν Ούασιγκτῶν Βασιλικῆς Πρεσβείας, Ἀπριλ. 7, 1950, μεγάλη ἐργασία λαμβάνει χώραν εἰς τὴν Βιθλιοθήκην τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ «Ορούς Σινᾶ, μὲ σκοπὸν τὴν φωτογράφησιν δύο ἐκατομμυρίων σελίδων πολυτίμων χειρογράφων φυλαττωμένων ὡς κόρην ὁφθαλμοῦ ἀπὸ αἰώνων ὑπὸ τῶν ζηλωτῶν Μοναχῶν τῆς Μονῆς. Τὸ μέγα αὐτὸ δέργον, διὰ τὸ δοπίον ἔδωκε ἀδειαν δε σελεσιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθώ κ. κ. Πορφύριος, ἀνέλαβεν ἡ Βιθλιοθήκη τοῦ Κογκρέσου ἐν συνεργασίᾳ τῆς Ὁργανώσεως Ἀμερικανοῦ Φαουντέσιον φόρ δὴ Στώντο ὄφ Μέν. Ἐπὶ τε φαλῆς τοῦ ἔργου ἐτέθη δ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου DUKE Δρ. Κ. Κλάρκ. Ὁ Καθηγητής Γ. Γκάριτε τῶν Κλασσικῶν Σπουδῶν τοῦ ἐν Βελγίῳ Πανεπιστημίου Λουσαίν καὶ δ Δρ. Α. ΑΤΙΓΑ τοῦ ἐν Αλεξανδρείᾳ Πανεπιστημίου Φαρούκ ἀνέλαβον τὴν φωτογράφησιν τῶν Συριακῶν, Γεωργιανῶν, Κοπτικῶν, Ἀρμενικῶν καὶ Ἀραβικῶν χειρογράφων. Καθ' ἄνεκοινωσεν δ Καθηγητής κ. Κλάρκ, ἀναμένονται σπουδαῖαι ἀνακαλύψεις ἀπὸ μίαν τοιούτου εἰδους ἔρευναν, ἡτις θὰ φέρῃ εἰς φῶς πολλὰ μέχρι τοῦδε ἄγνωστα κείμενα. Ὁ κατάλογος τὸν δοπίον ήτοί μασεν δ Ἀρχιμ. Ἀνδρόνικος, ἐργαζόμενος ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ ἔτῶν ἐν Καΐρῳ περιλαμβάνει 2,254 χειρόγραφα. «Εμεινεν δμας ἀνέκδοτος. Ή τελετή τοῦ ἀνοίγματος τῆς Βιθλιοθήκης, κατόπιν προσευχῆς ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Βιθλιοφύλακος Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Σινᾶ συνεκίνησε πολὺ τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς θοηθούς αὐτῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

Μεταξὺ τοῦ «Ὑπουργοῦ τῶν Εξωτερικῶν Εξοχ. κ. DEAN A. CHESON καὶ τοῦ Παπικοῦ Νουντούσιου ἐν Ούασιγκτῶν ἀντηλλάγη-

σαν αἱ κάτωθι ἐπιστολαὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀρπαγέντων 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τῶν ληστοσυμμοριτῶν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν «Ὑπουργὸν τῶν Εξωτερικῶν γράφει δ Παπικὸς Νούντσιος:

«Αγαπητέ μου Κε «Ατσεσον,

Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Γραμματέως τῶν Εξωτερικῶν τῆς Ἀγίας Εδρας, ἐκφράζω πρὸς τὴν Κυθέρηνησιν τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν τὴν θαυμάτην ἐκτίμησιν τῆς Ἀγίας Εδρας διὰ τὴν ἐργασίαν ἣν ἐπετέλεσαν αἱ Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ὡς πρὸς τὸ ζητημα τῶν Ελληνοπαίδων τῶν ἀρπαγέντων ἐκ τῶν οἰκογενειῶν των ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν στρατιωτῶν ἐν Ελλάδι.

Δυστυχῶς αἱ ἀποφάσεις τῶν Ηνωμένων Εθνῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1948 καὶ 1949 δὲν ἔφερον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς μόνον τῆς διεγέρσεως τῆς ἀνθρωπίνης καὶ χριστιανικῆς συνεδήσεως τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς ταύτης καταστάσεως.

Ο «Αγιος Πατήρ εἰς ἐπανειλημένας δημοσίας ἀνακοινώσεις εἶχε τὴν εύκαιριαν νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀγωνίαν ἀμετρήτων Ελληνικῶν Οἰκογενειῶν διὰ τὸ ζητημα τοῦτο, καὶ ἔλαβε μέτρα διὰ νὰ παρασχεθῇ θοήθεια εἰς τὰ παιδιά τοῦ ἔθνους τούτου. Βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὸν Μέγαν Ποντίφηκα αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Κυθερηνήσεων εἰς τὰ Ηνωμένα Εθνη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν παιδίων τούτων εἰς τὰς οἰκογενείας των ὡς ἀπαιτεῖ δικαιοσύνη.

Εἶναι δὲ ἔλατις τῆς Α. Αγιότητος δτὶ τὸ λυπηρὸν πρόβλημα τοῦτο θὰ ἀπασχολῇ, ὡς λίαν ἐνδιαφέρον, ἐμπράκτως τὰς ἐνδιαφερομένας Κυθερηνήσεις καὶ δτὶ οὐδεμία εύκαιρια δὲ μέσον χρήσιμον εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον εὐγενῆ σκοπὸν θὰ παροραθῇ.

Μετ' αἰσθημάτων ἔξαιρέτου υπολήψεως καὶ ἀγαθῶν προσωπικῶν προσρήσεων, διατελῶ

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
A. G. CICOGNANI

Αρχιεπίσκοπος Λασδικείας

Αποστολικός Δελεγάτος

Τὴν 5ην Ἀπριλίου δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἑξατερικῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν.

Ἄγαπητέ μου Ἀρχιεπίσκοπε,

Μεγάλως ἔξετίμησα τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1950 ἐπιστολὴν ὑμῶν σχετικῶν πρὸς τὴν δύνην τὴν κατάστασιν χιλιάδων παιδιῶν ἀπαχθέντων ἐξ Ἑλλάδος εἰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσφάτου Ἑλληνικοῦ ἀνταρτοπολέμου.

Ως γνωρίζετε, δὲ Πρόεδρος ὑπερσχέθη τὴν διοκληρωτικὴν ὑποστήριξιν τῆς Κυθερήσεως εἰς τὰς προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοῦ Διεθνοῦς Ἑρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὴν τελεσφόρον ἐπιστροφὴν τῶν παιδίων τούτων εἰς τὰς ἐστίας των. Ψήφισμα υἱοθετήθεν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὴν 22αν Μαρτίου ἐκφράζει τὸ διάθετον ἐνδιαφέρον τοῦ Σώματος τούτου διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα.

Ἡ ἐπιμηκυνομένη ἀναθολὴ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν πρὸς συμμόρφωσιν μὲ τὰς δύο ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὰς δοπίας ὑπεστήριξαν διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν παιδίων τούτων, εἶναι ζήτημα τὸ δοπίον ἐνδιαφέρει πολὺ τὴν Κυθέρην. Ως ἀντιλαμβάνεσθε, προσφάτως ἀπηυθύνθησαν προσκλήσεις εἰς τὰς Ἐθνικάς Ὀργανώσεις τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν νὰ συζητήσουν τὸ πρόβλημα εἰς τὰ ἐν Γενεύῃ Γραφεῖα τοῦ Διεθνοῦς Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλ’ οὐδεμίᾳ τῶν Ὀργανώσεων τούτων, ἐκτὸς ἡ τῆς Ἑλλάδος, ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν ἡ ἐπαρουσιάσθησαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ. Ἐξ ἵσου ἐνοχλητικαὶ εἶναι αἱ συνεχεῖς δημοσιεύσεις εἰς τὸν κυθεροκρατούμενον τύπον τῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης διὰ τὰ παιδιά οὐδέποτε θὰ ἐπιστρέψουν, ἐκτὸς ὑπὸ πολιτικούς δρους καὶ διὰ εἰδικούς πολιτικούς σκοπούς.

Οὐχ ἡτον δόμως ἡ Κυθέρηνσις αὕτη θὰ συνεχίσῃ νὰ ἐμμένῃ διὰ ἔνωσις τῶν χιλιάδων τούτων παιδίων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των

εἶναι κυρίως ἀνθρωπιστικὸν ζήτημα τὸ δοπίον δὲν πρέπει νὰ κατακαλύπτουν ἡ νὰ ἀναθάλλουν πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ τεχνάσματα.

Εἶμαι πεπεισμένος διὰ ἡ ὑψηλὴ ἡθικὴ βαρύτης τὴν δοπίαν ἡ Α. Ἀγιότης προσφέρει εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην θέλει θοηθήση μεγάλως τὴν περίστασιν.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
DEAN ACHESON

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ.)

εἶναι δόμως ἄλλη ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ὅλου Ἰδρύματος καὶ συγκροτήματος καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἰδικῶν μας καὶ ξένων καὶ ἐπὶ δῆλης τῆς Ὀμογενείας, ἐὰν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερον Ναΐδριον ἐν τῇ Σχολῇ. Τοῦτο δὲ θὰ ἔχῃ ἀναντιρρήτως τεραστίαν ἐπιδρασιν ψυχολογικήν καὶ ἐπὶ αὐτῶν τούτων τῶν τροφίμων μας.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ κτίρια τὰ δοπία χρειαζόμεθα, διόπειρ μεθερμηνεύσμενον, μαζὶ μάλιστα καὶ μὲ τὰ σχέδια τὰ δοπία ἔχομεν διὰ τὸ μέλλον, σημαίνει χρήματα.

Δὲν ἀπελπιζόμεθα δόμως καὶ δι’ αὐτά. Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν καρδιῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. “Οταν οὗτοι ἔδουν φῶς, κι’ ὅταν ἀντιληφθοῦν καὶ ἔννοήσουν τὰς ἀνάγκας μας, ποὺ εἶναι ἴδιακα των ἀνάγκαι, εἰμεθα βέβαιοι διὰ μᾶς θοηθήσουν, καὶ τότε ἔκεινα, ποὺ τώρα φαίνονται θουνά πανύψηλα καὶ ἀνυπέρβλητα, θὰ ὑπερπηδηθοῦν καὶ θὰ παραμερισθοῦν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς Πίστεως μας καὶ τῆς ἀγάπης μας καὶ τὰ σχέδιά μας θὰ γίνουν πραγματικότης.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ. 7)

κήρυττε διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Κοινότητα, ἀνεξαρτήτως τῆς μεγαλειώδους δράσεως ποὺ εἶχεν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Κατὰ τὸν θάνατόν του, εἰς μίαν ἐπιμνημόσυνον τελετήν, εἶπεν δὲ Κυθερήτης Μασσαχουσέττης GUILD τὰ ἔξης ἐπιγραμματικά: «Τὸ δόμωμα τοῦ MICHAEL ANAGNOS ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ φήμη του

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 10ης σελ.)

μετώπισε κινδύνους ἔξοντωτικούς, τοῦ περιθάλλοντος, τοῦ κλίματος, τῶν γεωλογικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν ἀνταγωνιστικῶν συρράξεων.

Μέσα δόμως εἰς τὸν Χριστιανισμὸν δὲ ἀνθρωπος ἀποκτᾶ θέσιν ὑπολογίσιμον. Τόσον δὲ μονάς δοσον καὶ δῶς δόμας δὲ ἀνθρωπος ἀναγνωρίζεται ὡς ἀξία ἀνυπολογίσιτον τιμῆς, τῆς δοπίας τὸ περιεχόμενον ἀπεκάλυψεν δὲ Χριστός μὲ τὴν ἐνσάρκωσί Του, μὲ τὴν διδασκαλία Του, ἀλλ’ ἴδιως μὲ τὴν θυσίαν Του. Ο ἀνθρωπος μέσα εἰς τὸν Χριστιανισμὸν δὲν εἶναι ἀπλοῦ ἀτομον, μήτε συμβολικὸς ἀριθμός, ποὺ χάνεται μέσα εἰς τὸ ἄθροισμα. Εἶναι προσωπικότης μὲ προσόντα ποὺ παρουσιάζουν τὴν προέλευσι καὶ τὸν προορισμὸν της. Εἶναι εἰκὼν καὶ δόμοιώμα τοῦ θεοῦ. Εἶναι φίλος καὶ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι υἱὸς τοῦ θεοῦ δυνάμει τῆς ἀπείρου ἀξίας εἰς τὴν δοπίαν τὸν ἀπεκάτεστησεν ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ δῶς δόμας μέσα εἰς τὸν Χριστιανισμὸν οἱ ἀνθρωποι δὲν εἶναι μᾶζα ποὺ τὴν διευθύνουν ἔνστικτα κατώτερα, εἶναι Ἀδελφότης, ποὺ τὴν συγκρατεῖ δὲ σύνδεμος τῆς ἀγάπης καὶ τὴν μετουσιώνει εἰς τὴν ἐνότητα ποὺ λέγεται Σῶμα Χριστοῦ.

Καμμιὰ διδασκαλία καὶ καμμιὰ θεωρία δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἀνθρωπὸν παρὰ πάνω ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ τὸν ἐτοποθετήσε δὲ Χριστός. Αὐτὸ τὸ γεγονός, Χριστιανὲ Ἀναγνώστα μου, πρέπει νὰ σὲ γεμίζῃ μὲ χαρὰ καὶ αἰσιοδοξία. Ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ κινή τὴν ψυχήν σου εἰς προσευχὴν καὶ εὐχαριστίαν καὶ τὴν θέλησίν σου εἰς ἔργα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης. Μὲ αὐτὰ θὰ τιμήσῃς Ἐκεῖνον, τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα ποὺ σοῦ ἔδωσε θάρρος νὰ πλησιάζῃς τὸν θρόνον τῆς χάριτος δῶς φίλος καὶ ἀδελφός Του διὰ νὰ ζητῇς τὰ ἐλέη Του στὴν ὥρα τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς σου ἀνάγκης.

εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ αἱ ὑπηρεσίαι του εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Νέα Υόρκη, Μαΐου 5, 1950

Εύλαβετ. Ιερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Διοικ.
Διοικ. Συμβούλια τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.
Ἀγαπητοῖ,

Προκειμένου νὰ προθῶμεν εἰς τὴν ἔκτυπωσιν τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἰ. Χρυσοστόμου, ὡς αὕτη χρισμοποιεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας τοῦ Λονδίνου, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὸ ταχύτερον πόσα ἀντίτυπα χρειάζεσθε διὰ τὴν ὑμετέραν Κοινότητα.

Τὸ τομίδιον κομφόν εἰς ἔμφανισιν καὶ ἔκτυπωσιν θὰ περιλαμβάνῃ τὸ πρωτότυπον Ἐλληνικὸν κείμενον εἰς τὴν μίαν σελίδα καὶ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν εἰς τὴν ἔναντι αὐτῆς καὶ θὰ τιμᾶται ἐν Δολάριον.

Ἡ ἔκδοσις γίνεται κυρίως διὰ τὴν νέαν γενεάν, ἔκαστος δὲ Ναὸς δέον νὰ προμηθευθῇ ἵκανὸν ἀριθμόν, ἵνα ἄπαντες οἱ νέοι καὶ νεάνιδες προμηθευθοῦν ἀντίτυπα ὡς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν εὔσεβῶν Χριστιανῶν οἱ θουλόμενοι. Μετὰ τὴν ἔκτυπωσιν τῆς ἔκδόσεως ταύτης οὐδεμιᾶς ἄλλης ἔκδόσεως θὰ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἐν τοῖς Ἰ. Ναοῖς τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ὑμετέρων ἀπαντήσεων, τὰς ὅποιας προσδοκῶμεν ταχείας ἵνα ἀναλόγως κανονίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντίτυπων ἀτινα θὰ ἔκδώσωμεν, διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

‘Ο Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ πρὸς συγγενεῖς ἡ φίλους σας, ἐδῶ ἡ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἰναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητήν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν: Δι' ἐν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἐτησία συνδρομὴ \$3.50.

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name

Address

Νέα Υόρκη, Μαΐου 6, 1950
Εύλαβετ. Ιερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Διοικ.
Συμβούλια τῶν Ὁρθοδόξων Ελληνικῶν Κοινοτήτων
τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορ. καὶ Νοτίου.
Ἀγαπητοῖ,

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὅποιαν ἐπίζητεῖται ὅπως ἐνισχύσωμεν τὸν Πανάγιον Τάφον, τὸ περιβλεπτὸν ἐκεῖνο τμῆμα τῆς Ὁμογενοῦς Ὁρθοδοξίας. Κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς ἡμέρας τὰς ὅποιας διέρχεται ἡ ἐν Ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ πρεσβυγενῆς Ἐκκλησίᾳ, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ θοηθήσωμεν τοὺς αὐτόσε πάσχοντας ἀδελφούς.

Λόγω τοῦ ἔξακολουθοῦντος ἀκόμη αὐτόσε πολέμου, πεῖνα καὶ στενοχωρία καὶ θλῖψις μαστίζουν τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ὁρθοδόξους, ὁ δὲ Πανίερος Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὰ λοιπὰ προσκυνήματα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν πολύτιμον προγονικήν μας παρακαταθήκην, διατρέχουν τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ ἔχουν ἀνάγκην στερεώσεως καὶ ἐπειγούσης ἀνακαίνισεως.

Ἡ Ἀγιοταφητικὴ Ἀδελφότης ἡ ὅποια ἄλλοτε εὐημέρει ἀπὸ τὰς Πανορθοδόξους προσφορὰς καὶ ἐθοήθει τοὺς αὐτόσε ἀδελφούς καὶ διετήρει Σχολεῖα καὶ κλινικάς καὶ συλλόγους καὶ ἐνίσχυε κάθε καλὸν σκοπόν, στερεῖται σήμερον τῶν πάντων, εύρισκομένη ὑπὸ πολιορκίαν.

Ἡ Σεβαστὴ ἐκεῖνη Ἀδελφότης, εἰς τὴν ὅποιαν, μὲ τὸν Μεγάλον καὶ μαρτυρικὸν Πατριαρχῆν της Τιμόθεον, εἰναι ἐμπειστευμένα δλα τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Ἱερά, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἔξοικον δλίγον ἀρτὸν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν της καὶ φρουρῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζῃ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

Χιλιάδες πρόσφυγες ἐκ τῶν καταληφέντων ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ μερῶν γεμίζουν τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ κεντρικὸν μοναστήριον καὶ τὰ ἄλλα καθιδρύματα τοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τὸν συνωστισμὸν δὲ αὐτὸν ἐπαπειλεῖται ἐπιδημικὴ νόσος. Ἐξ ἄλλου φάρμακα, πηγαίον ὅδωρ, ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία, ἡλεκτρικὸν φῶς, καύσιμος ὅλη, τρόφιμα κλπ. δὲν ὑπάρχουν.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως κατὰ τὴν 28ην Μαΐου 1950, Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, Γενεθλίων τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ ἀναπτυχθείσης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, περιαχθῆ ἀπὸ τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον, κατόπιν θερμῆς εἰσηγήσεως αὐτοῦ, ἔκτακτος δίσκος τοῦ ὅποιου τὸ ποσόν νὰ σταλῇ ἀμέσως πρὸς τὴν Ἰ. Ἀρχιεπισκοπήν μας ἀφοῦ προστεθῇ καὶ ποσόν τι ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου ἡ ἀπὸ ἄλλα εύποροντα ἄπομα διὰ νὰ τηλεγραφηθῇ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκων ὑμῶν πλουσίων τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγίου Τάφου, διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

‘Ο Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ο λόγιος ή 'Ιερά Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ή 'Ανάστασις. Σελίδες 132, χρυσόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ι. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορτὰ δύο τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἔως τὸ 1987. 'Ἐκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.00. 'Αμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ 'Οφθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν δύο τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πρόξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαὶ, Ἀποκάλυψις, καὶ πάντες περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαρταντούς καὶ κόκκινα γράμματα, Ἐλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. 'Ολα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περιπολαὶ Ὁκτωήκου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἦτοι, Ἀρραβώνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acaustist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. 'Οδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χορδού σου θέματος. Νέα ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιτολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετος \$2.50.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ιδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α' καὶ Β' ταξίδεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἔκδοθέν, εἰς ἑκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογία, ποιήματα καὶ 70 ωραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκωμιόν. Δ' ἔκδοσις \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυχρωτό. 'Ἐκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ωραίας εἰκόνας \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΣΟΣ. Πολυχρωτό. 'Ἐκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00.

GREEK MADE EASY. Η μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οίκον ἢ σχολείον, ὑπὸ Σχολείων, ὑπὸ Αμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, \$2.50.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυχρωτό. Μικραὶ παιδικαὶ ιστορίαι, παρέμεναι ἀπὸ τὴν ζωήν. 'Υφος ἀπλοῦν. Σελ. 160. \$1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυχρωτό. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, καλ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυχρωτό. Μὲ διδάγματα, προσευχάς καὶ πολλὰς ωραίας εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυχρωτό. 'Ἐκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. 'Ἐκδοθεῖσα χάρην τῶν ἑδῶν Ἑλλην. σχολείων. \$1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυχρωτό. 'Η διδασκαλία τῆς πάτερος μας εἰς 100 εἰνόλα μαθήματα. \$1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. \$1.00

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυχρωτό. 'Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.